

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขวัญกำลังใจของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหาสารคาม เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - 1.1 ความหมายของขวัญกำลังใจ
 - 1.2 ความสำคัญของขวัญกำลังใจ
 - 1.3 องค์ประกอบในการสร้างขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน
 - 1.4 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับขวัญกำลังใจ
 - 1.5 ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดี
 - 1.6 ประโยชน์ของการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - 1.7 มาตรการสำหรับวัดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
2. สภาพของขวัญกำลังใจของครู
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ขวัญในการปฏิบัติงาน (Work Morale) เป็นพฤติกรรมของผู้ร่วมงานที่แสดงออกในรูปของความสนใจ ความกระตือรือร้น หรือความใส่ใจที่จะกระทำการในหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมาย (สุรพล พยอมແຍ້ນ. 2541 : 65) ดังนั้นขวัญจึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการบริหารบุคคลหน่วยงานหรือองค์การใดก็ตาม ถ้าผู้ร่วมงานเป็นผู้ที่มีขวัญดี จะมีความตั้งใจ มีความมุ่งมั่น เต็มใจและเพียรพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ จะสร้างผลงานที่มีคุณภาพให้กับหน่วยงานหรือองค์กรนั้น (สำรวม พฤกษ์เสถียร. 2543 : 8) ด้วยเหตุนี้ในการบริหารงานบุคคล จึงต้องเสริมสร้างขวัญและบำรุงขวัญของผู้ร่วมงาน เพราะขวัญมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความรู้ความสามารถดีเด่นหากขวัญไม่ดีก็ทำให้ไม่สามารถแสดงความสามารถในการทำงานได้เต็มที่ (บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์. 2537 : 142)

ขวัญในการปฏิบัติงานอาจพิจารณาได้ 2 ประการ คือ ขวัญของบุคคล (Individual Morale) และขวัญของหมู่คณะ (Group Morale) ขวัญทั้ง 2 ประการนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ที่ใดมีขวัญของหมู่คณะสูงขวัญของบุคคลก็จะสูงไปด้วย ถ้าที่ใดมีขวัญของหมู่คณะต่ำ ขวัญของบุคคลก็จะต่ำไปด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ เพราะขวัญเป็นกำลังใจที่จะร่วมกันทำงาน แต่ผลัังในการทำงานจะเกิดขึ้นกับบุคคลและคณะบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สิ่งแวดล้อมของใจให้คนทำงานเพียงใด หน้าที่การทำงานได้รับการยอมรับนั้นลือจากสังคมเพียงใด โอกาสที่จะได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง การศึกษาอบรม หรือศึกษาต่อมีมากน้อยเพียงใดเป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 117)

1.1 ความหมายของขวัญกำลังใจ

คำนิยามของขวัญกำลังใจ (Morale) มีหลายແร้่าหลายมุม หรือให้มีความหมายของขวัญกำลังใจผิดแผลแตกต่างกัน เช่น บางหน่วยงานถือว่าขวัญกำลังใจคือ น้ำใจที่ผูกพันกับหมู่คณะ ความกระตือรือร้น หรือความจริงรักภักดีต่อหน่วยงาน แต่บางแห่งใช้ในแง่ของความหมายที่ว่าขวัญกำลังใจคือ ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่องานความพึงพอใจในการทำงาน อธิบายได้ดังนี้ คือถ้าเจ้าหน้าที่มีทัศนคติที่ดีต่องานและความพึงพอใจในการทำงานสูง ก็ถือว่าขวัญกำลังใจเจ้าหน้าที่มาก แต่ถ้าเจ้าหน้าที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่องานหรือต่อผู้บังคับบัญชา และเพื่อร่วมงานและมีความคืบขึ้นมาในการทำงานก็แสดงว่ามีขวัญกำลังใจต่ำ

ราชบันฑิตยสถาน (2525 : 130) ได้ให้ความหมายของขวัญไว้ว่า ขวัญเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน นิยมกันว่า ขวัญมีอยู่ประจำชีวิตของคนตั้งแต่เกิดมา ซึ่งเชื่อว่า ถ้าขวัญอยู่กับตัวก็จะเป็นศิริมงคล เป็นสุขสนนา จิตใจมั่นคง ถ้าตกใจหรือเสียขวัญ ขวัญก็จะออกอาการร่างไป ที่เรียกว่า ขวัญหนี ขวัญหาย ขวัญบิน

Michael J. Jucius (อ้างใน อุทัย หริรัญโต. 2531) ให้ข้อพิจารณาความหมายของขวัญกำลังใจจากคำตามต่อไปนี้คือ ขวัญกำลังใจคืออะไร ขวัญกำลังใจทำหน้าที่อะไร ขวัญกำลังใจอยู่ที่ไหน โครงสร้างที่ถูกกระบวนการกระเทือนขวัญกำลังใจ ขวัญกำลังใจมีอะไร เมื่อตอบคำตามดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะทราบความหมายของขวัญกำลังใจดังนี้

1. ขวัญกำลังใจคืออะไร (What it is) ทำที่แห่งจิตใจ ความรักหมู่คณะ
2. ขวัญกำลังใจทำหน้าที่อะไร (What it does) กระบวนการกระเทือนต่อผลผลิตคุณภาพ ค่าใช้จ่าย ความร่วมมือ วินัย ความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่มและความสำเร็จลักษณะต่างๆ

3. ขวัญกำลังใจอยู่ที่ไหน (Where it resides) อยู่ที่จิตใจ ทัศนคติและ
อารมณ์ของบุคคลแต่ละคนและปฏิกริยาของกลุ่ม

4. ขวัญกำลังใจกระทบกระเทือนถึงใครบ้าง (Who it affects) โดยตรงได้แก่
คนงานและฝ่ายบริหาร โดยทางอ้อมได้แก่ ลูกค้า และชุมชน

5. ขวัญกำลังใจกระทบกระเทือนต่ออะไรบ้าง (What are affects) ความ
ตั้งใจในการทำงานและความร่วมมือ

ขวัญกำลังใจคือสภาพของจิตใจและอารมณ์ ซึ่งกระทบต่อความตั้งใจในการ
ทำงาน ซึ่งผลกระทบนั้นจะมีต่อนบุคคลและวัตถุประสงค์ขององค์การ ตามนัยความหมาย
ของขวัญกำลังใจแบ่งพิจารณาได้ 2 ประการคือ ขวัญกำลังใจของบุคคลแต่ละคน และขวัญ
กำลังใจของหมู่คณะ (Group morale) ขวัญกำลังใจทั้งสองพวกันนี้พัวพันแยกกันไม่ออก หากที่
ใดมีขวัญกำลังใจต่ำขวัญกำลังใจของแต่ละคนก็จะต่ำด้วย (อุทัย หิรัญโต. 2531)

"ขวัญ" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Morale" ซึ่งมีผู้รู้หลายท่านให้ความหมาย
ของขวัญไว้จำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

ความหมายในเชิงความรู้สึกหรือจิตใจ มีดังนี้

สุวี จันทรสา (2540 : 15) ได้กล่าวถึงขวัญในการปฏิบัติงานคือความรู้สึก
ของสภาพจิตใจในการทำงานของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาด้วยการบ่งชี้ถึงความตั้งใจที่จะ
ร่วมมือร่วมใจกันทำงานอย่างไม่ย่อหักต่ออุปสรรค เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานร่วมกัน เพื่อ
วัตถุประสงค์อันเดียวกัน

วิจิตร อawareกุล (2542 : 223) ให้คำนิยามไว้ว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน
หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด เจตคติของบุคคลที่มีต่อสภาพการ ในการปฏิบัติงาน เป็นความสนใจ
ของบุคคลในกลุ่มที่มุ่งปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนเองอย่างไม่ลดลง ทั้งนี้เพื่อให้
บรรลุวัตถุประสงค์ที่กลุ่มได้วางไว้

สังค ประดิษฐ์สุวรรณ (2542 : 21) ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญในการ
ปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกหรือสภาพทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการ
ปฏิบัติงานภายใต้หน่วยงานหรือองค์การ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนอง
ทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน มีความกระตือรือร้นและความตั้งใจที่จะ
อุทิศเวลาและแรงกายของตน เพื่อสนับสนุนความต้องการและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือ
องค์การ

อาภัสสรี ไชยคุณา (2542 : 81) ให้คำนิยามของขวัญในการปฏิบัติงานว่า เป็นภาวะแห่งอารมณ์ จิตใจ ความรู้สึก ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้ทางพฤติกรรมในการทำงาน เช่น ความกระตือรือร้น ตั้งใจและการให้ความร่วมมือ ซึ่งส่งผลถึงประสิทธิภาพการทำงาน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรรพ (2542 : 324) ได้กล่าวถึงขวัญในการปฏิบัติงานว่า หมายถึง เจตคติที่เกิดขึ้นจากภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจของแต่ละบุคคลและกลุ่มที่มี ความต้องการจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์ และความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

กิตติ คุ้มชาติ (2543 : 11) สรุปว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึก ท่าที และเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน การทำงานทำให้เกิดกำลังใจและความพึงพอใจ ที่จะทำงานให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ความหมายในเชิงพฤติกรรมหรือการแสดงออก มีดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ (2540 : 118) รายงานว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง พฤติกรรมการทำงานของบุคคลที่มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้า เพื่อให้การปฏิบัติตามภารกิจสำเร็จเรียบร้อย ราบรื่น มีประสิทธิภาพสูงสุด ถึงแม้จะมีปัญหา หรืออุปสรรคต่าง ๆ มาขวางกัน บุคคลนั้นก็ไม่ย่อท้อ

สุรพล พยอมเย้ม (2541 : 65) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ร่วมงานที่แสดงออกในรูปของความสนใจ ความกระตือรือร้น หรือความใส่ใจที่จะกระทำการในหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมาย

พนัส หันนาคินทร์ (2542 : 166) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ที่คนในองค์การมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนหรือเห็นได้ชัดเจน อาจจะเป็นของบุคคลหรือของกลุ่มก็ได้ ที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อความสำเร็จโดยส่วนรวม

อ่านวย แสงสว่าง (2542 : 117) ให้ความหมายของขวัญในการปฏิบัติงานว่า หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน ประกอบด้วยผู้บริหารงาน หัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงาน ขวัญเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน เช่น ได้รับการยอมรับนับถือ การมีสัมพันธภาพต่อกัน การมีส่วนร่วมในการทำงาน การมีความผูกพันกับองค์การ และมีความจริงใจก้าวหน้าในการทำงาน

สรุปได้ว่า ขวัญหมายถึง สภาพทางจิตใจเป็นทัศนคติของบุคคลในองค์การ ซึ่งเมื่อ เกิดขึ้นแล้วจะสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความกระตือรือร้น มี ความมั่นใจ ตั้งใจ เต็มใจ เสียสละ และกล้าหาญ มีกำลังใจ ที่จะปฏิบัติตามความต้องการของ วัตถุประสงค์ขององค์การนั้นเอง

1.2 ความสำคัญของขวัญกำลังใจ

การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นงานของรัฐ หรือธุรกิจเอกชนมีลักษณะเป็นการระดมทุนพยากรณ์การบริหาร เพื่อให้วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการให้คนรวมกันทำงานอย่างมีน้ำใจเดียวกัน และทำงานด้วยความเพิงพอใจ โดยแต่ละคนมุ่งมั่นถึงวัตถุประสงค์อย่างแรงกล้า มีสู้กันล้าว่าการรับขวัญของพหุชนในกองทัพขึ้นอยู่กับแม่ทัพ หากแม่ทัพยอมรับในความสำคัญของขวัญกำลังใจการบริหารจะประสบชัยชนะได้ในที่สุด เพียงแต่การจัดทำอาวุธยุทธภัณฑ์ให้แก่กองทัพ และการอบรมสั่งสอนให้ทหารมีความชำนาญที่มีความกระตือรือร้นที่จะรับ มีความตั้งใจที่จะทำการร่วมรบร่วมเป็นร่วมตายกับเพื่อนพหุชนทุกคนคงจะไปเพอเพียง สิ่งที่แม่ทัพจะขาดไม่ได้ก็คือการให้ขวัญกำลังใจ

ขวัญกำลังใจที่คิดจะเพิ่มการทำงานให้สูงขึ้น ผลที่ตามมาคือการทำให้การผลิตสูงไปด้วย การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่มีขวัญกำลังใจสูง จึงเป็นหน้าที่อันสำคัญของฝ่ายการบริหารงานบุคคล ความสำคัญของขวัญกำลังใจพอจะจำแนกได้ดังนี้คือ

1. ขวัญกำลังใจจะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงานอย่างสมานฉันท์
2. ขวัญกำลังใจจะสร้างความจริงใจต่อองค์การให้เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ทุกคน
3. ขวัญกำลังใจจะเกือบทนุนให้ระเบียบข้อบังคับขององค์การเกิดผลในการควบคุมความประพฤติของบุคคลกล่าวคือ เจ้าหน้าที่จะอยู่ในระเบียบวินัย
4. ขวัญกำลังใจจะสร้างความสามัคคีธรรมขึ้นในหมู่คณะ และก่อให้เกิดพลังร่วม (Group effort)
5. ขวัญกำลังใจจะเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในองค์กร นโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ
6. ขวัญกำลังใจจะชูให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การและมีความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์การ
7. ขวัญกำลังใจจะทำให้เจ้าหน้าที่มีความมั่นคงทางใจ และทำงานอยู่กับองค์กรนานเท่านาน

การบริหารงานที่ดีต้องดำเนินการให้ได้ทั้งผลงานและนำเสนอของผู้ร่วมงาน การที่บุคลากรในองค์กรมีขวัญที่ดีจะแสดงออกในการมีศรัทธาและพอดีในการทำงานใช้ความพยายามทำงานที่ของตนให้ดีที่สุดเพื่อให้ได้ผลงานที่ดีปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนมีการร่วมมือประสานงานที่ดีต่อกัน มีทัศนคติ ท่าที ความรู้สึกที่ดีในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควร

พยาบาลให้มีขึ้นในองค์การอยู่ต่อเวลา (วิจิตร อawareกุล. 2542 : 224) ในทางตรงกันข้าม ผู้ร่วมงานที่ปราศจากขวัญจะแสดงออกในรูปของความเลื่อยชา ความเหยียเมย ความหวาดระแวง ขาดความเชื่อมั่น ขาดงานไม่อยากรับผิดชอบงาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ. 2540 : 118) เมื่อขวัญมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจึงต้องพยาามสร้าง ขวัญของผู้ร่วมงานให้เกิดขึ้นในองค์การ เพื่อให้องค์การมีความมั่นคงและการบริหารงานที่มี ประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมีความสำคัญ ถ้าบุคลากรในองค์กรมี ขวัญกำลังใจที่ดี จะกระตือรือร้น มีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมมือร่วมใจกันในการ ปฏิบัติงานให้ดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลงานทั้งปริมาณและคุณภาพ

1.3 องค์ประกอบในการสร้างขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน

บุคลากรในองค์การถ้ามีขวัญที่ดี ผลงานที่ดี มีประสิทธิภาพ การทำงานก็จะไม่ รู้สึกเหนื่อยเมื่อยเมื่อยล้าทั้งร่างกายและจิตใจ การทำงานตามหน้าที่ย่อมมีคุณภาพด้วยกว่าการ ทำงาน เพราะมีความผูกพันกับองค์การ การทำงานที่มีความผูกพันกับองค์การจะหุ่นเหทั้งชีวิตและ จิตใจให้กับองค์การที่ตนอยู่อย่างแท้จริง

ได้มีผู้รุกค้าวถึงองค์ประกอบของขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้คือ

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2539 : 139-140) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิด ขวัญที่ดีมีอยู่ 6 ประการ คือ

1. การควบคุมดูแลอย่างเพียงพอ กล่าวคือ ผู้บริหารควรจะเป็นที่ปรึกษาแก่ ผู้ร่วมงานช่วยแนะนำแก้ไขปัญหา และเป็นที่พึ่งของผู้ร่วมงานได้

2. ความพึงพอใจหน้าที่การทำงานที่ปฏิบัติอยู่

3. การเข้าใจดีกับเพื่อนร่วมงานและหมู่คณะ

4. ความพอดีกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์การ ถ้าสามารถเข้าใจ ระบบ และการดำเนินงานของผู้ร่วมงานแล้ว สามารถเหล่านั้นยอมจะอุทิศเวลาให้แก่งาน นี้ขวัญในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

5. ความพึงพอใจในผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและรางวัลที่ได้รับ เช่น การ ให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งที่เหมาะสม

6. สุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ร่วมงาน การที่จะมีขวัญดีขึ้น นอกจาก คำนึงถึงปัจจัยภายในหน่วยงาน (On the Job Factor) แล้วต้องพิจารณาถึงปัจจัยภายนอก หน่วยงาน (Off the Job Factor) เช่น ปัญหาครอบครัว สุขภาพอนามัยที่ไม่ดี เป็นต้น และ

บังต้องคำนึงถึงอารมณ์ โดยทั่ว ๆ ไปของแต่ละบุคคลซึ่งเปลี่ยนไปมาอยู่เสมอไม่เหมือนกัน เมื่อมาเปรียบเทียบกันแล้วก็จะแสดงให้เห็นว่า ใจจะมีความพอดิจในการทำงานที่ทำอยู่มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร

สยาม ปีะนราธรรม (2541 : 12-15) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบในการสร้าง ขวัญที่ดีในการปฏิบัติงานไว้ 10 ข้อ ด้วยกันดังนี้คือ

1. สร้างบรรยายกาศที่ดีในที่ทำงาน บรรยายกาศที่ดี หมายถึง การสร้าง สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเสมอภาค มีความจริงใจ เอื้ออาทรต่อกัน แห่งการแก่ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์ และสื่อสารกันอย่างชัดเจน ธรรมชาติของมนุษย์นักไม่ชอบให้ความควบคุม หรือ กอบกับผิดชอบทำงาน การสร้างบรรยายกาศที่ดีในที่ทำงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น บรรยายกาศที่ดี เช่น ความเป็นมิตรมีความเป็นอิสระในการทำงาน ไว้วางใจผู้ร่วมงาน เปิดโอกาสให้แสดงความ คิดเห็น มีอุปกรณ์พร้อมในการทำงานจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบสะอาดสวยงาม
2. การชุมชน การให้รางวัล เป็นตัวที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดกำลังใจ ในการที่จะทำงานได้รับมอบหมายให้ดีขึ้น ๆ ขึ้นไป เช่นการยอมรับนับถือในความสามารถ อิสระเสรีภาพ ให้โอกาสให้กำลังใจ ความสะอาดสวยงาม การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การยกย่อง สรรเสริญ ชื่อเสียงความปลดภัย มีศักยภาพในงานมีความมั่นคง
3. เงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม เงินเดือน และค่าตอบแทน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งในองค์การ หากเงินเดือนและค่าตอบแทน ไม่เป็นธรรมจะทำให้ขวัญของพนักงานต่ำ เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานได้ ส่วนสวัสดิการ ที่เหมาะสมจะช่วยทำให้พนักงาน รู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน
4. แจ้งผลการปฏิบัติงานให้ผู้ร่วมงานได้รับทราบ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับ ผลงานปฏิบัติงานให้ผู้ร่วมงานได้รับทราบจะเป็นกระบวนการที่อนให้ได้เห็นถึงการปฏิบัติงานของ คนเป็นอย่างไร ถ้าผลการปฏิบัติงานดีก็จะทำให้เขาก็ความภาคภูมิใจ ถ้าไม่ดีก็จะได้ปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น
5. ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาและอุปสรรค การทำงานใด ๆ ก็ตาม ล้วนต้องพบ กับปัญหานานนานัปการ ปัญหานางปัญหาผู้ร่วมงานสามารถแก้ไขได้ แต่บางปัญหาไม่สามารถ แก้ไขได้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเข้ามาช่วยเหลือ เพื่อให้ลดปัญหาให้น้อยลงผู้บริหารควรรับรู้ ความรู้สึก และอารมณ์ในสภาวะที่เป็นอยู่ ขณะนั้นผู้บริหารควรมีเทคนิคดังนี้ คือ การสร้าง สัมพันธภาพ การให้กำลังใจ การชี้แนะให้เห็นความกระฉับ การทำงานที่ดี การสนับสนุนความรู้สึกและเนื้อหา การทบทวนข้อมูล การฟัง การถาม การสรุป

6. การให้มีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดคุณภาพ ประเมิน และการแก้ปัญหาร่วมกัน การมีส่วนร่วมจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นส่วนหนึ่ง หรือความเป็นเจ้าขององค์กร สามารถแสดงออกในรูปของคำขวัญ เครื่องแบบ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ และเพลง

7. จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานที่ทำ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานที่ทำ จะทำให้งานนั้นมีคุณภาพ เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล งานใดที่ผู้บริหารมอบหมายให้ทำแต่ไม่มีความตั้งใจนั้นก็จะออกมาไม่มีคุณภาพ จะนั้นผู้บริหารควรจะมองให้ออกว่าผู้ร่วมงานมีความตั้งใจ ไรมีความสามารถเรื่องไหนซึ่งจะจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

8. ผู้บริหารมีความยุติธรรม ผู้บริหารต้องมีความยุติธรรม ไม่ล้าเอียง หรือเล่นพรรคเล่นพวก จะทำลายขวัญของผู้ร่วมงานให้ต่ำลง การตัดสินว่าผู้ร่วมงานคนไหนดูถูก หรือผิด ต้องมีหลักการหรือหลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกัน

9. ให้โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน งานที่ทำอยู่ต้องชูงี้ให้ผู้ร่วมงาน เกิดความเจริญก้าวหน้า ผู้ร่วมงานหากทำงานโดยไม่รู้ต้นเองว่าจะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นแค่ไหนจะทำให้การทำงานเกิดความเมื่อยชา ขาดความกระตือรือร้นเท่าที่ควร ผู้บริหารควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงเส้นทางและวิธีการสร้างเจริญก้าวหน้า

10. สนองความต้องการของผู้ร่วมงานโดยทั่วไป มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สุด ถ้าผู้บริหารสามารถสนองความต้องการของผู้ร่วมงานได้ ทุกสิ่งทุกอย่าง ก็จะลดปัญหาความยุ่งยากลงไปได้ การให้ความสนใจและเอาใจใส่ เรียนรู้ว่าต้องการอะไร และสนองในสิ่งที่ต้องการจะทำให้ผู้บริหารเป็นบุคคลที่น่าถูก มีความสำคัญ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของวัฒนธรรมที่ดีในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ผู้บริหารมีความยุติธรรม เงินเดือน และสวัสดิการ เหมาะสมและเป็นธรรม สร้างบรรยาศาสตร์ที่ดีในการปฏิบัติงานให้โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานและจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

1.4 แนวคิด กฎภีที่เกี่ยวกับขวัญกำลังใจ

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานในองค์กรจะแสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมในหลาย ๆ ลักษณะ ใน การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารที่ดีจะต้องเอาใจใส่ต่อขวัญกำลังใจของผู้ร่วมงานในหน่วยงานอยู่เสมอเพื่อจะได้ทราบขวัญกำลังใจในขณะนี้ ได้ถูกต้อง และสามารถเลือกใช้วิธีบำรุงขวัญ เสริมสร้างขวัญให้เหมาะสม การชูงี้ หรือวิธีที่จะทำให้ผู้ร่วมงานมีขวัญสูงขึ้นนั้นผู้บริหารจะต้องทราบความต้องการของบุคคล และหาทางตอบสนองความต้องการของบุคคลเหล่านั้นให้เกิดความพอใจ ถือได้ว่าเป็นการบำรุง

ขวัญอห่างค์ ดังนั้นจึงขอเสนอทฤษฎีการอุปถัมภ์ใจที่เห็นว่าสำคัญและเกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานในหน่วยงานดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีการอุปถัมภ์ใจของนักจิตวิทยาเชื้อ มาสโลว์ (สุทธิสถา ศรีวรรณย์. 2542 : 410-411 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970 : 35-46 Motivation and Personality) มองความต้องการของมนุษย์เป็นลำดับขั้นจากระดับค่าสูดไปยังระดับสูงสุด และสรุปว่า เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองจะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร น้ำ ความอบอุ่น และที่อยู่อาศัย เป็นต้น

1.2 ความต้องการความมั่นคงหรือปลอดภัย (Security or Safety Needs) ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จะเป็นอิสระจากอันตรายทางกายและความกลัวต่อการสูญเสียงาน ทรัพย์สิน อาหาร หรือที่อยู่อาศัย

1.3 ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (Affiliation or Acceptance Needs) เป็นความต้องการความผูกพันกับองค์การและการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน

1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นยกย่องยอมรับนับถือและมีความภาคภูมิใจ เชื่อมั่น และนับถือตนเอง

1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Needs for Self-Actualization) เป็นความต้องการในระดับสูงสุด เป็นความปรารถนาที่จะให้ประสบความสำเร็จเพื่อที่จะมีศักยภาพ และบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูงสุด

2. ทฤษฎีการอุปถัมภ์ใจของแมคคลีแลนด์ (McClelland Achievement Motivation Theory) (สุวนัน พุทธิเลิศอรุณ. 2543 : 318-319 ; อ้างอิงจาก McClelland. 1985 : 100-110 The Achieving Society) ได้เน้นถึงความต้องการ 3 ประการคือ

2.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์

2.2 ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) คือ ความต้องการที่จะมีความผูกพันกับองค์การ

2.3 ความต้องการอำนาจ (Need for Power) คือ ความต้องการมีอิทธิพลและอำนาจเหนือบุคคลอื่น

3. ทฤษฎีสองปัจจัย ของไฮร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Models) ทฤษฎีสองปัจจัยของไฮร์ชเบิร์ก (จิตติมา วัสดุ�. 2542 : 21-23 ; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959 : 113-115 The Motivation to Work) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่ศึกษาถึงสาเหตุจูงใจบุคคลให้ทำงาน มี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจในการทำงาน คือ ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) และปัจจัยคำชี้แจง (Hygienic Factors)

3.1 ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานมีอยู่ 5 ประการ คือ

3.1.1 ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มใจในผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน เมื่อเขาได้ทำงานหรือสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ปัจจัยนี้นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด

3.1.2 การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชย ยอมรับนับถือ หรือได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ว่างานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจปัจจัยนี้มักจะเกิดขึ้นควบคู่กับความสำเร็จในงานหรือบุคคลอื่น ๆ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

3.1.3 ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง ลักษณะงานที่น่าสนใจและทำทายความสามารถงานที่ช่วยพัฒนาตนเองด้านประสบการณ์ งานที่ทำมีความสนับสนุนและยึดหยุ่นได้พอดี ไม่ถูกเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ หรือขาดความต่อเนื่อง ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบบ่อยๆ ให้พอกเพียงพอ

3.1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ที่ทำงานได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนอย่างเต็มที่ ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบบ่อยๆ แต่ให้ความไว้วางใจในความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบบ่อยๆ ให้ความไว้วางใจในความสามารถของตนอย่างเต็มที่

3.1.5 ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมถึงโอกาสที่ได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน เพื่อความเจริญก้าวหน้าในการทำงานด้วย

3.2 ปัจจัยคำชี้แจง (Hygiene Factors) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานเกิดขึ้น มีด้วยกัน 5 ปัจจัยคือ

3.2.1 นโยบายและการบริหาร หมายถึงการจัดและการบริหารโรงเรียน ที่มีนโยบายที่แน่นอน มีแนวปฏิบัติ มีระเบียบแบบแผน การบริหารที่มีประสิทธิภาพ และการที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและรับทราบนโยบายและการบริหาร

3.2.2 การปักกรองบังคับบัญชา หมายถึง ความศรัทธาและยอมรับนับถือในตัวผู้บังคับบัญชาที่ประพฤติดีเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป มีเหตุผล มีความรู้ความสามารถ

3.2.3 การสนับสนุนระหว่างบุคลากร หมายถึง ความมีมนุษยสัมพันธ์ อันดีของผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน

3.2.4 เงินเดือน หมายถึง รายได้ประจำและรายได้พิเศษของผู้ร่วมงานที่ได้รับจากองค์การ

3.2.5 สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวขึ้น ได้แก่ วัสดุ เครื่องอำนวยความสะดวก สภาพสถานที่ทำงาน อุปกรณ์การบริหาร ตลอดจนความมีอิสระในการปฏิบัติงาน

เรมเพล และเบนท์ลีย์ (ชัยวัฒน์ สุธีร ไกรลาศ. 2537 : อ้างอิงจาก Rempel and Bently. 1946 : 631-641 Education and Psychological Measurement) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ องค์ประกอบในการปฏิบัติงานของครู พนว่า มีปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขวัญในการปฏิบัติงาน 8 ประการ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครูใหญ่
2. ความสัมพันธ์ระหว่างครูใหญ่กับหมู่คณะ
3. เงินเดือนของครู
4. ความพึงพอใจในการทำงานของครู
5. ภาระรับผิดชอบของครู
6. ศักดิ์ศรีและสถานะของครู
7. ความสะดวกสบายในการทำงานของครู
8. ความสัมพันธ์กับชุมชน

พงศ์ חרดาล (2540 : 85-86) ได้กล่าวถึงปัจจัยจูงใจที่ทำให้เกิดขวัญในการปฏิบัติงานไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. ลักษณะการปักกรองบังคับบัญชาในแต่ละองค์กรจะมีความแตกต่างกัน ตามความเชื่อของแต่ละบุคคล ผู้บริหารขององค์การจะเป็นผู้กำหนดลักษณะการปักกรองบังคับบัญชาของตนเอง ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรมเพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจที่ดี กับผู้ร่วมงาน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับคนงาน ผู้ที่มีหน้าที่ปักกรองบังคับบัญชา มีลักษณะท่าทีเป็นมิตรต่อ กัน ก็จะทำให้ผู้ร่วมงานในองค์การเกิดขวัญที่ดี

3. วัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบายในการบริหารงาน ตลอดจนระบบงานขององค์กรนับว่ามีบทบาทสำคัญในการสร้างขวัญให้แก่ผู้ร่วมงานในองค์การเป็นอย่างมาก

4. ความพึงพอใจในการมอบหมายในการทำงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความสนใจ เขายังคงด้วยความสนุกและมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จที่เขาได้สร้าง

5. ระบบค่าตอบแทนในการทำงาน ผู้ร่วมงานย่อมหวังที่ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

6. ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ผู้ร่วมงานย่อมอยากระบุกเบิกและเจริญก้าวหน้า ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ได้รับการยอมรับในความสามารถ

7. สภาพแวดล้อมในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี เช่น ความร้อน แสง เสียง ฝุ่น และการถ่ายเทอากาศ เป็นต้น ย่อมมีผลต่อขวัญของผู้ร่วมงาน

8. สุขภาพของผู้ร่วมงาน ถ้าผู้ร่วมงานมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตใจที่ดี ย่อมจะมีความมุ่นหมายที่จะอุทิศแรงกายและกำลังความคิดให้แก่องค์การ

ชุมพงศ์ ปัญจนะวัสด (2541 : 55) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญในการทำงาน ไว้ว่าดังนี้ คือ

1. การติดต่อสื่อสารและความเข้าใจที่ดีต่อกัน

2. ช่วงโมงในการทำงาน ควรจะจัดให้เหมาะสมกับชนิดของงานนั้น ๆ

3. การแบ่งขันที่ไม่สามารถเอากันไม่ได้ ทำให้เกิดอาการห้อเหี้ยหมัดกำลังใจ ไม่เห็นสู่ทางที่จะประสบความสำเร็จ

4. ความสัมพันธ์กับบุคลากรในองค์การ

5. การได้รับความรู้ความเข้าใจจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้าคนงาน

6. วิธีการบริหารงานของหัวหน้า

7. ความพึงพอใจในงานของบุคลากรแต่ละคน

สุชาดา สุขสวัสดิ์ ณ อุดมยา (2541 : 35) กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยดึงดูดรักษาบุคลากรให้อยู่กับองค์การ มีดังต่อไปนี้

1. ค่าตอบแทน รวมด้วยค่าจ้าง เงินเดือน โบนัส ค่ารับรอง

2. สวัสดิการและผลประโยชน์อื่น ๆ เช่น หุ้น

3. ยกขั้น ตำแหน่ง

4. โอกาสในการทำงาน

5. ความเจริญก้าวหน้าตามสายงาน

6. องค์การและระบบการจัดการ
 7. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

วิจิตร อวะกุล (2542 : 225) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อข้อวัณยุของภาร
ทำงานว่ามีด้วยกัน 6 ประการ คือ

-
 1. ภาระการณ์เป็นผู้นำในการบริหารงาน
 2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติต่ออย่างเจ้าหน้าที่
 3. ความศรัทธาและความเชื่อมั่นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อวัสดุประสงค์ นโยบายของกลุ่มและองค์การ
 4. ความเป็นธรรมในการพิจารณาให้บ้านหนึ่ง ความดีความชอบ ดำเนินการหน้าที่การงาน
 5. สภาพของการทำงาน สะราวงาน ล้ำมือ งานหนัก เหมาะสม เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน
 6. สุขภาพทางร่างกายและจิตใจของบุคคลในหน่วยงาน แข็งแรงพอที่จะทำงานในหน้าที่หรืออ่อนแอทำไม่ไหว

สุรังค์ บันยานนท์ (2542 : 104) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดขวัญที่ดีต้องประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
 2. การมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือรับผิดชอบ
 3. การจัดสภาพการทำงานให้เรียบร้อย สะอาด และสวยงาม
 4. การประเมินผลการดำเนินงานมีระบบเพื่อพิจารณาเดือนตำแหน่งชั้น

เงินเดือน หรือการ โยกย้ายอย่างมีระบบ

5. เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นนั้น

6. มีการให้บ้านหนึ่งร่างวัต การชุมชนเมื่อทำสิ่งที่ดี
 7. มีระเบียบการลงโทษสำหรับผู้กระทำผิด

เบอร์ แรนค์ (สร้อยตรากุล อรรถมานะ. 2542 : 400 ; อ้างอิงจาก Bachr and Renck. 1958 : 161 Dissertation Abstracts International) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อช่วงในการปฏิบัติงานไว้ ได้แก่

1. ความพึงพอใจในงาน
 2. สภาพการทำงาน

3. ค่าจ้าง
4. ผลประโยชน์เกือบภูลอื่น ๆ
5. ความเป็นมิตรและการร่วมมือประสานงานของเพื่อนร่วมงาน
6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ควบคุมบังคับบัญชา
7. ความมั่นใจในฝ่ายบริหาร
8. ความสามารถในการทำงานควบคุมบังคับบัญชา
9. ระบบการติดต่อสื่อสารที่พอเพียง
10. ความมั่นคงในงาน
11. สภาพการยอมรับทางสังคม
12. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ
13. โอกาสที่จะก้าวหน้า

1.5 ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดข่าวญกำลังใจที่ดี

เป็นที่ยอมรับกันว่าข่าวญกำลังใจมิใช่เป็นสิ่งที่ฝ่ายบริหารจะบันดาลให้มีขึ้นหรือสร้างขึ้นได้ในเวลาอันรวดเร็วและคำรงอยู่ได้ตลอดไป หากแต่ข่าวญกำลังใจของเจ้าหน้าที่เกิดขึ้นได้จากการพัฒนา มาตรผลดิเวลา อันสืบเนื่องมาจากการวางแผน นโยบายการกำหนดครรลองบีบนปฏิบัติงานที่ดี การปักกรองบังคับบัญชาที่ดีและการจัดสวัสดิการที่ดีตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ อีกเป็นอันมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เช่น สภาพการทำงานลักษณะของงาน ความก้าวหน้าในการทำงานและท่าทีของผู้บังคับบัญชา ตลอดจนฐานขององค์การเป็นต้น ลักษณะสำคัญของข่าวญกำลังใจประการหนึ่งคือ ข่าวญกำลังใจที่มีอยู่แล้วประจำอยู่แล้ว กิจกรรมใดๆ ก็ตามที่สืบสานต่อไปเรื่อยๆ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ต้องสร้างขึ้นมาใหม่ แต่สูญสิ้นไปเรื่อยๆ หรือไม่เป็นสิ่งที่ต้องมีการจัดทำขึ้นมาใหม่ แต่สูญสิ้นไปเรื่อยๆ หรือไม่เป็นสิ่งที่ต้องมีการจัดทำขึ้นมาใหม่

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับข่าวญในการปฏิบัติงานของครูช่างต้น จะเห็นได้ว่า ส่วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างข่าวญและบำรุงข่าวญของครูหั้งสิน เริ่มตั้งแต่ทฤษฎีลำดับขั้น ความต้องการของมาสเตโลว์ ซึ่งมี 5 ขั้น ทฤษฎีการจูงใจของเอร์เชเบิร์ก 2 ปัจจัย และทฤษฎีการจูงใจของแมคคลีนแลนด์ ซึ่งเน้นความต้องการ 3 ประการ แต่ในการศึกษาครั้นนี้ ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีการจูงใจของเอร์เชเบิร์ก มาเป็นประเด็นในการศึกษาดังนี้

1.5.1 ปัจจัยด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบความสำเร็จอย่างดี ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มในผลของการทำงานนั้น

ความหมายของความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้วัดนี้คือ

กีรติ บุญยรัตพันธุ์ (2536 : 9) กล่าวว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานหมายถึง การที่บุคคลทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย จนเกิดความพึงพอใจในผลสำเร็จนั้น

รัตน แสงแก่นจันทร์ (2545 : 19) กล่าวถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานว่าหมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ให้จริงๆ ลงมา ก็ต้องมีความพยายามอย่างมาก ที่สุด มนุษย์จะพัฒนางานขึ้นเพื่อประกอบการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ความรู้ความสามารถและความตั้งใจ ให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ให้จริงๆ ลงมา ทำให้เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จนั้น

ส่วนความสำคัญของความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีนักการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ไว้วัดนี้

แมคเคลลัน (สงวน สุทธิเดิมอรุณ. 2543 : 318 ; อ้างอิงจาก

MCCLELLAND. 1985 : 100-110 The Achieving Society) กล่าวว่า ความต้องการความสำเร็จ จะเป็นความต้องการที่สำคัญ และจะช่วยพัฒนาความสามารถเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคม ทั้งนี้เป็นเพราะบุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูงนั้น เขาจะพยายามปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ถ้าบุคคลมุ่งความสำเร็จสูงมาก จะทำให้เกิดการทำงานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

อุทัย เลาหวิเชียร (2540 : 198-199) กล่าวไว้วัดนี้

1. ชอบสถานการณ์ที่มีความรับผิดชอบ โดยตรงในการแก้ปัญหา เพราะถ้าทำสำเร็จ ก็จะเป็นคนที่ประสบความสำเร็จด้วยความสามารถของตนเอง

2. มีแนวโน้มที่จะกำหนดเป้าหมายที่เป็นทางสายกลาง และยอมรับการเสี่ยงพوضะมาณหรือในระดับที่เป็นไปได้ในบางสถานการณ์ เพราะอะไรที่เสี่ยงจนเกินไปจะมีโอกาสผิดพลาดได้ แต่ถ้าไม่เสี่ยงเลยก็ย่อมไม่เกิดประโยชน์

3. อยากรู้ถึงข่าวสารข้อมูลนับว่าผู้อื่นคิดว่าผลงานของเขามีอย่างไร เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขตนเองต่อไป

กมล ศรีบุญเรือง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อวัณใน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปกครองจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับข้อวัณในระดับสูง คือ ความรู้สึกประสบผลสำเร็จ

ปริชา พันธุ์จำเริญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องข้อวัณและกำลังใจของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนกับการ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนกับการ มีข้อวัณกำลังใจในระดับสูง คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน

สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการทำงาน บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง จะขอบงานที่ทำให้ความสามารถ หาโอกาสที่จะทำงานให้สำเร็จ และเมื่อลงมือทำงานแล้ว จะต้องทำงานสำเร็จทุกครั้ง

1.5.2 ปัจจัยด้านการยอมรับนับถือ

ความต้องการของมนุษย์ประการหนึ่งก็คือ ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ซึ่งได้มีผู้รู้ได้กล่าวถึงความหมายของการยอมรับนับถือไว้ดังนี้คือ

ชุมพันธุ์ พองคำ (2540 : 19) กล่าวว่า การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับอาจจะอยู่ในรูปของการชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่นใดที่ส่งผลให้เห็นว่า การยอมรับในความสามารถเมื่อได้ทำงานอย่างดีอย่างหนึ่งบรรลุผลสำเร็จ

สุวัฒนา เวชนานิตรกุล (2543 : 10) กล่าวว่า การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับไม่ว่าจากผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลภายนอก การได้รับเกียรติและสักดิศรี และการได้รับความร่วมมือในการทำงาน

สรุปได้ว่า การยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชย การแสดงความยินดี ความไว้วางใจ และการให้กำลังใจ หรือยอมรับในความสามารถในขณะที่ปฏิบัติงาน และหลังจากการปฏิบัติงานสำเร็จ

ส่วนความสำคัญของการยอมรับนับถือ เป็นที่ทราบกันดีว่าสังคมยอมรับการยกย่องสรรเสริญเป็นหลักธรรมชาติของมนุษย์ "ขอบให้คนยกย่องมากกว่าตำหนิ" ทุกคนอยากรู้ อย่างมีเกียรติ ได้รับความนับถือ ไม่มีใครอยากอยู่อย่างไม่มีใครอยากรู้ของหน้า ถ้าหากใคร

ໄไปอยู่ในสังคมใดที่คนในสังคมนั้นไม่ยอมให้การยอมรับนั้นถือแล้ว เขาจะรู้สึกว่าตัวเขานั้นเล็ก เก็บซึ่งกว่าเข้ม ไม่มีความหมาย ดังนั้นทุกคนอย่างจะมีเกียรติเสมอ อย่างจะเป็นที่ยอมรับนั้นถือซึ่งสอดคล้องกัน

อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 112) กล่าวว่า การยอมรับนั้นถือ เป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคนว่าตนเองมีค่าทั้งสายตาคนเองและสายตาคนอื่น ไม่มี ใครทวนได้ ถ้ารู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม เมื่อนบุคคลได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ ในกิจการต่าง ๆ แล้ว เขายังเกิดความภาคภูมิใจเมื่อจะชักชวนให้ทำสิ่งใดก็มักจะได้รับการ ร่วมมือที่ดี

กรกช ใจหาญ (2539 : 38) กล่าวว่า การได้รับการยอมรับนั้นถือเป็นความ ต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง และต้องการให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญ เมื่อ ทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้สำเร็จ ได้แก่ ความต้องการอยากรเด่นในสังคม รวมถึงความรู้ ความสามารถ การนับถือตนเอง ความเป็นอิสระและเสรีภาพ เป็นที่ยอมรับนั้นถือของคน ทั่วไป

จำรง สมประสงค์ (ม.ป.ป. : 85) กล่าวว่า การให้การยอมรับนั้นถือเป็น สิ่งที่มีความสำคัญที่สุดต่อการสร้างแรงจูงใจในการทำงานของคน งานงานหรือผู้ปฏิบัติงานจะ ถูกสร้างให้มีแรงจูงใจสูง ถ้าหากว่าพวกรบกวนขอร้องให้ช่วยในการวางแผนและกำหนดสถานะ แวดล้อมในการปฏิบัติงานของตัวพวกรบกวนเอง การให้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานมากขึ้น ก็จะเป็นแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้นด้วย เพราะคนทุกคนต้องการที่จะได้รับการยอมรับจาก เพื่อนพ้อง

เทพนน เมืองแม่นและสวิง สุวรรณ (2527 : 58) การให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วม ในงานจะก่อให้เกิดความรู้สึกได้ว่ามีส่วนร่วมในสังคมหรือองค์การที่เขาทำงานอยู่ และ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดี เกิดความมีนำใจและทำให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

พิกยา ขวัญทอง (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องขวัญของครูเกย์ตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง พนวจ การยอมรับนั้นถือเป็น องค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ขวัญของครูสูง

วิรุพ รัชดาวาน (2534 : 36) มีความเห็นว่า การยอมรับนั้นถือ เป็นองค์ประกอบ ค้านที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครูสูง เช่นกัน

สรุป การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลต่าง ๆ เช่น ผู้บังคับบัญชา เพื่อ่าวมงาน หรือจากบุคคลในหน่วยงาน จะทำให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ จะทำให้ผู้ปฏิบัติงาน ชอบและรักงาน

1.5.3 ปัจจัยด้านลักษณะของงานที่ทำ

ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพ ผู้ร่วมงานต้องปฏิบัติด้วย ความเต็มใจ มีความสุขกับงานอย่างไร หรือมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้น ๆ การที่ ผู้ร่วมงานจะมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่ทำ

ความหมายของลักษณะของงานที่ทำ

มีผู้ใดให้ความหมายเกี่ยวกับความหมายของลักษณะงานที่ทำไว้ดังนี้คือ

รุติพง ประทุมพงษ์ (2541 : 6) กล่าวว่า ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง ลักษณะที่ส่งเสริมความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์ ท้าทาย ตรงกับความรู้ ความสามารถ มี ความน่าสนใจ มีความยืดหยุ่น และมีความยากง่าย สามารถทำได้แต่ต้นจนจบได้ เป็นลักษณะ ของงานที่ต้องใช้ความคิดในการปฏิบัติได้อย่างเต็มที่

วัฒนา ศรีสม (2542 : 8) กล่าวว่า ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง คุณลักษณะของงานที่ทำในปัจจุบัน ได้แก่ ความท้าทายของงาน ความหลากหลายในงาน การได้ใช้ความสามารถในการทำงาน การมีความหมายของงาน และความสำเร็จของงาน

สรุปได้ว่า ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง งานที่ตรงกับความต้องการ ความ ต้นตัด ความรู้ ความสามารถ ความน่าสนใจของงาน ความเปลี่ยนใหม่ท้าทาย สร้างสรรค์ และ โอกาสที่จะทำงานนั้นสำเร็จ

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAI MAHASARAKHAM UNIVERSITY**

ความสำคัญของลักษณะงานที่ทำ สร้างความพึงพอใจกับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่ง ได้มีผู้รู้กล่าวไว้ดังนี้

ปรียวพง วงศ์อนุตรโจน (2535 : 134) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการ ทำงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับลักษณะของงานที่ทำ คือ ความน่าสนใจในตัวงาน ความเบิกบานของ งาน โอกาสที่จะได้เรียนรู้และศึกษางาน โอกาสที่จะทำงานนั้นสำเร็จ เป็นงานที่สร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ท้าทายความสามารถ ลิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความพึงพอใจในการ ทำงาน มีความต้องการที่จะปฏิบัติงานนั้น ๆ และเกิดความผูกพันกับงาน

พวงเพชร วัชรอยู่ (2537 : 34-35) ได้สรุปถึงลักษณะของงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจไว้ดังนี้คือ งานที่มีโอกาสติดต่อกันสนับสนุนกัน งานที่มีโอกาสใช้การตัดสินใจและสติปัญญางานที่มีโอกาสที่จะทำให้ได้ดีและเป็นที่สนใจของคนอื่น งานที่มีโอกาสปลดจากการควบคุม เพื่อผู้ทำงานจะได้มีความเป็นอิสระ สามารถใช้ความคิดเห็นที่มีอยู่ได้ และเป็นงานที่มีความก้าวหน้า

ชูพงศ์ ปัญจนะวัต (2541 : 58) มีความเห็นว่า ลักษณะของงานที่จะส่งผลต่อความพึงพอใจประกอบด้วย ลักษณะงานหน้าสนใจในตัวเอง ทักษะในการทำงาน ความชำนาญ ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างของงานและความซับซ้อนของเป้าหมายของงาน

สรุปได้ว่า ลักษณะของงานที่ดีจะสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ร่วมงาน ลักษณะงานที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ร่วมงาน ได้แก่ งานที่ต้องกับความรู้ความสามารถ งานที่น่าสนใจ ความแปลกของงาน เป็นงานที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์ ท้าทายความสามารถ มีความก้าวหน้า มีความมั่นคง งานที่มีโอกาสสนับสนุนกันอื่นและเป็นงานที่ปลดจากการควบคุม

1.5.4 ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ

ในการปฏิบัติงานหน้าที่ดี ๆ ก็ตาม ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบ หากขาดความรับผิดชอบการทำงานก็จะไร้จุดหมายปลายทาง ไม่มีเป้าหมาย การปฏิบัติงานก็จะไม่บรรลุผลสำเร็จตามกำหนดเวลา

ความหมายของความรับผิดชอบ

ประเสริฐ เกษรมาดา (2529 : 223) กล่าวถึงความรับผิดชอบไว้ว่า หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงานได้รับผิดชอบต่องานของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมมากเกินไป

จุฑาทิพ ทองคำ (2540 : 19) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างดี ไม่มีการตรวจและควบคุมอย่างใกล้ชิด ส่วนวัสดุ ขมสวัสดิ์ (2540 : 2) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่ามีความตั้งใจ สนใจ และเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอความขยันหมั่นเพียร อดทน และมีอิสระ โดยมุ่งหวังที่จะทำให้งานที่ปฏิบัติอยู่ให้ประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจ เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จโดยเร็ว

ความสำคัญของความรับผิดชอบ

โอกาสที่ผู้ทำงานได้รับมอบหมายให้ได้รับผิดชอบงานอย่างเต็มที่ จะทำให้เกิดความพึงพอใจเป็นอย่างมาก ซึ่งนักการศึกษาและนักวิชาชีวภาพท่านกล่าวไว้ดังนี้

เอิร์ชเบิร์ก (จิตima วัดคูณ. 2542 : 21-23 ; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959 : 113-115 The Motivation to Work) ได้ระบุไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณค่ากระตุ้น (Motivation) ที่สำคัญ เพื่อเพิ่มความรับผิดชอบให้คนงาน คนงานก็จะทำงานดีขึ้น นอกจากเพิ่มความรับผิดชอบให้เขามากขึ้น ก็ต้องให้ความอิสระเขานำกิจกรรมที่ต้องการมาลงมือทำ เพราะลัษณะบังคับบัญชา คือตามตรวจสอบอยู่ ก็มิได้หมายความว่าคนงานมีความรับผิดชอบต่องานของเขาย่างเต็มที่

สูเมธ เดียวอิศเรศ (2527 : 11) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงานได้รับผิดชอบด้วยการทำงานของตนอย่างเต็มที่โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมจนเกินไป

ชุมพล บุญชู (2529 : 7) ให้ทศนะว่า เป็นความรู้สึกที่ควรจะต้องปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนด้วยความเข้มแข็ง เสียสละ และสุจริต มีเจตนาแรงกล้าที่จะให้งานที่ปฏิบัติ นั้น สำเร็จสมตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

สุพัฒน์ หมูประดิษฐ์ (2533 : 44) เรื่องว่า การมอบหมายให้บุคลากรทำงานในระดับที่มีความสำคัญและทำงานนั้นได้สำเร็จจะเป็นเสมือนรางวัลที่ทำให้มีขวัญกำลังใจในการทำงานต่อไป

สรุป ความรับผิดชอบ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อในการปฏิบัติงาน

1.5.5 ปัจจัยด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของการประกอบคุณงามความดีที่คนอื่นสามารถมองเห็นได้ในการปฏิบัติงานนั้น หากคุณมีความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานก็จะเป็นแรงผลักดันให้ครุภelanน์มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น

มีผู้รู้ให้ความหมายของความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานไว้คือ

บุญช่วย เจริญธรรม (2538 : 37) กล่าวว่า ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งที่ดีขึ้นหรือสูงขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนได้มีโอกาสได้รับ การศึกษาอบรม สัมมนา ดูงาน หรือไปศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนวิทยานะและวุฒิสูงขึ้นด้วย

ปริพันธ์ สงวนสุข (2541 : 4) กล่าวว่า ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น การได้รับการพิจารณาความดีความชอบ และมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และการศึกษาต่อ การได้รับชื่อเสียงเกียรติยศ การได้เรียนรู้วิทยากรใหม่ ๆ ที่หน่วยงานนำมาใช้

สรุปได้ว่า ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง การได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น การมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ การศึกษาต่อและการได้เรียนรู้วิทยากรใหม่ ๆ

ความสำคัญของความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

อุทัย หิรัญโต (2531 : 116) ผู้บริหารควรสร้างบรรยายการการทำงานให้ทุกคน มีความหวัง มีโอกาสก้าวหน้าให้โอกาสท่านเที่ยงกันในหน้าที่การทำงานตามสัดส่วนแห่งผลการ ปฏิบัติงานและความสามารถ ทั้งนี้เพื่อบรร遂ภารกุณหัวใจความก้าวหน้าด้วยกันทุกคน

สมพงศ์ เกษมสิน (2516 : 416) ซึ่งกล่าวว่า ความก้าวหน้าเป็นสิ่งที่ทุกคน ปรารถนา และคงไม่มีใครปฏิเสธทราบใดที่ค้นเรียงมีความหวังที่จะก้าวหน้าเกียวย่องมีกำลังใจ ที่ฝ่าฟันอุปสรรคในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ให้ล่วงไปด้วยกำลังใจเดเสมอ แต่ถ้าทราบได้ผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้สึกหมดหวังในความก้าวหน้าเขาย่องขาดกำลังใจในการทำงานและไม่รักงาน ซึ่งเป็นผลให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพตัวอย่างนี้จะเห็นได้เป็นอย่างมากจากเจ้าหน้าที่บางคนที่ เงินเดือนดัน ไม่สามารถเลื่อนขั้นได้ จะนั่นเมื่อทุกคนมีความต้องการเช่นนี้ ผู้บริหารก็ควรให้ โอกาสก้าวหน้าแก่คนงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาตามสมควรของแต่ละบุคคล เช่น หากทางส่วนราชการ ได้รับความรู้ความสามารถในการทำงานจากการฝึกอบรมหรือแสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มที่

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของคนอื่น ๆ ที่กล่าวสนับสนุนว่าความก้าวหน้าในการ ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงาน ได้แก่ อภิชาติ เกื้ออรุณประเสริฐ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญของเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาระดับจังหวัดและ อำเภอในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับ ขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ กล้า ทองขาว (2523 : 52-64) ศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญของอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พบว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงานในระดับสูง ส่วนงานวิจัยของ มอริส (Morris. 1972 : 3893-A) ได้ทำงานวิจัยเรื่องขวัญของครู พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครูต่ำมากคือ ความก้าวหน้าในอาชีพ สอดคล้องกับ ไฮลี (Healy. 1970 : 2640-A) ได้ทำงานวิจัยเรื่องขวัญของครู ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าในวิชาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของครูต่ำ

สรุป การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่งที่สูงขึ้น และโอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน จะทำให้ได้บังคับบัญชาไม่ความกระตือรือร้นในการทำงาน

1.5.6 ปัจจัยด้านเงินเดือน

เงินเดือน เป็นค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานแก่นักศึกษาที่ทำงานในหน่วยงาน เป็นสิ่งจูงใจ ศักดิ์ศรีในการทำงาน รวมทั้งยังเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน ได้มีผู้รู้กล่าวถึงความหมายของเงินเดือนไว้ดังนี้

สมชาย หิรัญกิตติ (2542 : 163) เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้นเป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

กิ่งพร ทองใบ (2541 : 6) กล่าวว่า เงินเดือน หมายถึง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นรายเดือนมีรูปแบบที่แน่นอนในช่วงระยะเวลาการจ่ายแต่ละครั้ง

บุญเสริม รวมทรัพย์ (2542 : 10) กล่าวว่า เงินเดือน หมายถึง เงินที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับเป็นรายเดือน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของผู้ปฏิบัติงาน

รูปได้ว่า เงินเดือน หมายถึง ค่าตอบแทนจากการปฏิบัติงานเป็นรายเดือน

ความสำคัญของเงินเดือน

การปฏิบัติงานในองค์การใด ๆ ก็ตาม สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานมากที่สุดก็คือ เงินเดือน การที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับเงินเดือนเป็นที่พอใจ หมายความกับค่าครองชีพก็จะทำให้มีความพึงพอใจและปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ๆ ตลอดไป

หลักในการจ่ายเงินเดือน ได้มีผู้รู้กล่าวไว้ดังนี้

ณัฐพันธ์ เจริญกุล (2541 : 260-261) กล่าวว่า ในการจ่ายเงินเดือนแก่ผู้ปฏิบัติงาน จะต้องปฏิบัติดังนี้คือ

1. ความยุติธรรม องค์การต้องมีความยุติธรรมในการกำหนดและจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน บุคลาชพิจารณาความยุติธรรมของรายได้ใน 2 ระดับ ดังต่อไปนี้
 - 1.1 เงินเดือนที่องค์การจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับค่าครองชีพและผลตอบแทนในตลาดแรงงาน หรือที่หน่วยงานอื่นจ่ายให้กับงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
 - 1.2 เงินเดือนที่องค์การจ่ายให้ผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถและคุณสมบัติใกล้เคียงกัน ใน การปฏิบัติงานสมควรต้องเท่าเทียมกัน เพื่อไม่ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความขัดแย้งขึ้นในองค์การ
2. ความมั่นคง นอกจากอัตราเงินเดือนที่เหมาะสมและยุติธรรมแล้ว บุคลาชพิจารณาความมั่นคงของรายได้ที่เข้าได้รับ นอกจากนี้รายได้ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสังคมของบุคคล ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความต้องการในระดับที่สูงขึ้นของบุคคลด้วยเช่นกัน

สมชาย หรัญกิตติ (2542 : 249) ได้ให้แนวคิดในการจ่ายเงินเดือนไว้เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการสำรวจเงินเดือน (Conduct Salary Survey) การสำรวจเงินเดือนเป็นการสำรวจเพื่อทราบถึงอัตราค่าจ้าง เพื่อนำมาเปรียบเทียบให้เกิดความแน่ใจว่าการจ่ายเงินเดือน มีความเท่าเทียมกับคู่แข่งขันจากภายนอก

ขั้นที่ 2 พิจารณาคุณค่าของงานแต่ละงาน (Determine the Worth of Each Job : Job Evaluation) ในองค์การ โดยใช้การประเมินค่างานเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเป็นธรรมภายในองค์การเท่าเทียมกับคู่แข่งขันจากภายนอก

ขั้นที่ 3 รวมกลุ่มงานที่คล้ายกันเข้าสู่ระดับการจ่ายอันเดียวกัน (Group Similar Jobs into Pay Grades)

ขั้นที่ 4 กำหนดราคากลางระดับการจ่ายแต่ละระดับ โดยใช้เส้นค่าจ้าง (Price Each Pay Grade-Wage Curves)

ขั้นที่ 5 ปรับอัตราการจ่ายให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม (Fine Tune Pay Rates)

เงินเดือน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ครู มีวัฒนธรรมหรือค่า ถ้าเงินเดือนสูง ขวัญในการปฏิบัติงานของครูมักสูง แต่ถ้าเงินเดือนต่ำ ขวัญในการปฏิบัติงานของครูมักต่ำ ไม่สู้ได้ทำการศึกษาไว้ดังนี้

บรรจุ (Brown. 1952 : 12) ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูมีข้อบกพร่อง ไม่สามารถสอนนักเรียนได้ดี ความไม่แน่นอนในการประกอบอาชีพในอนาคต เนื่องมาจากการจำกัดโอกาสที่จะได้รับการศึกษา การสอน ความไม่พอใจในสภาพการทำงาน ซึ่งไม่กระตุ้นให้ครูปรับปรุงคุณภาพการทำงานของตนให้ดีขึ้น และความไม่มั่นคงของงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาрап (Harap. 1959 : 55-57) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุที่ทำให้ข้อบกพร่องของครูไม่ดี พบว่า เงินเดือนต่ำ เป็นสาเหตุที่ทำให้ข้อบกพร่องของครูต่ำมากที่สุด และไฮล์ (Healy. 1970 : 2640-A) ที่ได้ทำการวิจัยแล้วพบว่า ข้อบกพร่องของครูเกี่ยวกับสถานะความมั่นคงทางการเงิน เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของคนอื่น ๆ ที่กล่าวถึงเงินเดือนว่า มีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน ໄວ่ดังนี้

วิชิต เมียนเวหา (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อบกพร่องและกำลังใจของครูและคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุตรธานี พบว่า ข้อบกพร่องของครู สอดคล้องกับการวิจัยของ ชุมเทพ อิศรากรุณ ณ อยุธยา (2540 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคกลาง พบว่า เงินเดือนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อข้อบกพร่อง ปฏิบัติงาน และสุนทรี ใจวนะรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของครูบอร์ด้ารักษ์ห้องสมุดของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เงินเดือนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของครู

โดยสรุป เงินเดือน เป็นค่าตอบแทนที่ทางฝ่ายบริหารองค์การจัดให้ผู้ปฏิบัติงาน เป็นรายเดือน อัตราเงินเดือนต้องมีการปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ปัจจุบันซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม และความเสมอภาค เงินเดือนจึงเป็นเครื่องจูงใจที่มีพลังมากที่สุดย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารองค์การดำเนินการไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ

1.5.7 ปัจจัยด้านนโยบายและการบริหาร

การบริหารสถานศึกษาเป็นการกิจหลักของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะหัวหน้าของหน่วยงานที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ไว้อย่างมีระบบเพื่อให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือก วิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างข้อบกพร่องให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในโรงเรียน ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงนโยบายและการบริหาร ไว้ว่า

อุทิศ เข็มอนุสุข (2540 : 9) กล่าวว่า นโยบายและการบริหารหมายถึง การจัดการและการบริหาร การตัดต่อสื่อสารภายในองค์กร

วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2541 : 7) กล่าวดังนี้นโยบายและการบริหาร คือ การกระจาย การมอบหมายงาน การจัดระบบงานที่มีประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

สรุปได้ว่า นโยบายและการบริหาร คือ กระบวนการในการบริหารองค์การ เช่น การตัดต่อ สื่อสาร การกระจายงาน การมอบหมายงาน การจัดระบบงานที่มีประสิทธิภาพ และการมีส่วนในการกำหนดนโยบาย

หลักในการบริหารงานที่ทำให้บุคลากรเกิดขับัญในการปฏิบัติงาน ดังได้มีผู้รู้ กล่าวไว้ดังนี้

บริยาร พวงษ์อนุตตโรจน์ (2535 : 23-24) กล่าวถึงเทคนิคที่จำเป็นต่อผู้บริหาร ที่จะสร้างความพึงพอใจในการทำงานไว้ดังนี้

1. เทคนิคการบริหารงาน ผู้บริหารต้องใช้การตัดสินใจอย่างรอบคอบ โดยอาศัยข้อมูลและเหตุผล อย่าตัดสินใจด้วยอารมณ์ และความคิดเห็นส่วนตัว

2. เทคนิคการสั่งงาน ต้องสั่งอย่างชัดเจนให้เข้าใจง่าย ถูกต้องตามภาษาและ ให้เหมาะสมกับบุคคล ต้องใช้ภาษาที่สุภาพ มีมารยาท

3. เทคนิคในการรับฟังความคิดเห็น ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายแสดงความคิดเห็นได้

4. เทคนิคในการติชม การติชมให้เหมาะสมกับกาลเทศะ การติควรยึด หลักการติเพื่อก่อและชุมเพื่อสร้างสรรค์

5. เทคนิคในการวางแผน ควรวางแผนให้เป็นคัวอย่าง มีความยุติธรรม ยงยุทธ เกษษัคร (2541 : 21-22) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้บริหารที่ดีใน การสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานดังต่อไปนี้

1. **การวางแผน (Planning)** คือ กระบวนการของการพิจารณาการตัดสินใจ ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร การวางแผนจะช่วยแยกแยะและมอบหมายความรับผิดชอบ ให้แก่ผู้ร่วมงาน ให้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. **การจัดระเบียบงาน (Organizing)** คือ การจัดเก็บก้าวหน้าการณ์ที่จะ เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน การจัดให้ทั้งหมดต่างๆ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบไม่

สั่นสะ มีการจัดและมอบหมายหน้าที่ให้แก่ผู้ร่วมงาน เพื่อให้รับผิดชอบดำเนินการในส่วนของตนต่อไป

3. การประสานงาน (Coordinating) งานในองค์การแบ่งเป็นหลายฝ่ายหลายแผนกผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารงาน มีความสามารถปฏิบัติงานจะสำเร็จไปได้หาก

4. การสื่อความหมาย (Communication) คือ การถ่ายทอดข่าวสารที่มีความหมายจากบุคคลหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การติดต่อสื่อสารทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้ร่วมงานในองค์การ เพื่อให้งานบรรลุถึงจุดมุ่งหมายและประสบความสำเร็จในงาน ได้อย่างรวดเร็ว

5. การกระจายงาน (Delegating) หมายถึง การกระจายความรับผิดชอบกระจายอำนาจและการกระจายแรงงานให้แก่หัวหน้างานแต่ละโครงการ บนพื้นฐานแห่งการยอมรับนับถือ คุณค่าความรู้ความสามารถซึ่งกันและกัน

6. การวินิจฉัยสั่งการ (Decision-Making) คือ การตัดสินใจและนำการตัดสินใจไปดำเนินงานบริหารองค์การ ผู้บริหารทั้งหลายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ บางครั้งมีความสำคัญถึงขั้นของการอยู่รอดขององค์การ ผลการตัดสินใจของผู้บริหาร ไม่ว่าจะปรากฏออกมายังหรือไม่ก็ตาม ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

7. การฝึกอบรม (Training) คือ การพัฒนาพุทธิกรรมของบุคคลในองค์การให้มีความรู้ความสามารถ เข้าใจในสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น อันจะส่งผลให้การบริหารสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอย่างมีประสิทธิภาพ

8. การประเมินผลงาน (Job Evaluation) เป็นกระบวนการเพื่อควบคุมมาตรฐาน การประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ทราบว่า เราทำงานได้ผลสำเร็จแค่ไหน คุณภาพของงานที่ทำไปนั้นเป็นอย่างไร ตลอดจนทราบว่า การทำงานมีผลคืนหน้าไปเพียงใด

การบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษา ผู้บริหารควรรีดหลักดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 58)

1. ใช้เทคนิคในการมอบหมาย โดยมอบหมายงานให้แก่บุคคลอย่างเหมาะสมกับความสามารถและเหมาะสมกับจำนวนบุคคลในหน่วยงาน
2. ใช้เทคนิคในการวางแผน ให้สามารถดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายอย่างดีที่สุด
3. ใช้เทคนิคสร้างความเข้าใจและสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลใน

หน่วยงานหรือเทคนิคการสร้างทีมงาน ซึ่งจะทำให้บุคคลมีความเข้าใจงานที่ปฏิบัติ รวมทั้งนโยบาย เป้าหมาย และบุคคลอื่น ๆ ทำให้มีความสามาชิจ อันเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดวัฒนา และกำลังใจที่ดีในการทำงาน

4. ใช้เทคนิคการติดตามผลงาน การแก้ปัญหาและการประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบว่า ผลงานที่เข้าปฏิบัติเป็นไปตามเป้าหมายแค่ไหน ควรจะแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างไร

5. ใช้เทคนิคใหม่ ๆ ใน การบริหารงานเพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เช่น เทคนิคการบริหารตามวัตถุประสงค์ เทคนิคการบริหารแบบมีส่วนร่วม เทคนิคควิชี เป็นต้น

สรุปได้ว่า นโยบายและการบริหารภายในโรงเรียน นับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ ของผู้บริหาร โรงเรียนที่จะต้องรู้จักเลือกวิธีการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้าง ขวัญให้เกิดขึ้นกับบุคลากร หน้าที่ของผู้บริหารมีดังนี้ คือ การมอบหมายงาน การประสานงาน การสื่อความหมาย การกระจายงาน การวินิจฉัยสั่งการ การฝึกอบรม การประเมินผลงาน การใช้เทคนิคควิชีใหม่ ๆ ใน การบริหารงานบุคคลด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทุกด้าน

1.5.8 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน

บุคลากรภายในโรงเรียนประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ครูสายผู้สอน ครูผู้สนับสนุนการสอน คณานครโรง บุคลากรเหล่านี้ มีอารมณ์ ความสนใจ ความต้องการที่แตกต่างกันถึงแม้ว่าโรงเรียนจะมีสายงานบังคับบัญชา แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบแต่ละตำแหน่งแล้วก็ตามแต่สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่ง ก็คือ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ในโรงเรียน เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชาญชัย อajiwananajara (2541 : 107) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร หมายถึง ความรัก ความสามัคคี ความร่วมมือปฏิบัติในการงาน ความรักในเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งความเสียสละช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้นนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ภายในโรงเรียนดังต่อไปนี้

5.8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนกับครุภัณฑ์ การสร้าง ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษา

สามารถทำให้ครูมีขวัญสูงได้โดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงระดับขวัญของครูได้ดี ฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสงค์จะสร้างขวัญในการปฏิบัติงานให้แก่ครูในโรงเรียน จำเป็นต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับครูเสียก่อนในเบื้องแรก จากนั้นการสร้างขวัญก็จะเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยากนัก (อุทัย หรัณโต. 2520 : 58)

การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครู ได้มีผู้รักล่าฯ ไว้ดังนี้

เริงชัย หมื่นชนะ (2535 : 83) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้บริหารในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีดังนี้ คือ

1. รับรู้และเคารพความเป็นตัวของครูไม่ล่วงล้ำสิทธิ์ส่วนตัว
2. เคราะห์ในความสามารถและให้โอกาสครูได้แสดงความสามารถ
3. คงหาครูด้วยบรรยายกาศที่เห็นอกเห็นใจและเป็นกันเอง
4. ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างครูด้วยกัน
5. ช่วยเหลือครูให้รักษาภาระเบี้ยบวนัช
6. ส่งเสริมครูให้มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ผู้ปกครองและบุคคลทั่วไป
7. เป็นคนที่มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ ให้กำลังใจแก่บุคลากรทุกคน
8. ไม่มุ่งร้ายหรือมุ่งทำลาย

ชูศักดิ์ แสนปัญญา (2536 : 72-73) ได้กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอน ไว้วดังนี้

1. รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองไม่โน้มหัวชนเฉียบ
2. อย่าหลงตนเองว่าแก่กว่าผู้อื่น ควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันให้เกียรติและให้โอกาสแก่ครูผู้สอนจะเป็นประโยชน์ต่องานเป็นการสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
3. อย่าใช้อำนาจเกินความจำเป็น ผู้บริหารควรให้ความเห็นอกเห็นใจให้ความรักใคร่เป็นการสร้างบารมีให้ลูกน้องกิจกรรมรัก
4. อย่าเลือกที่รักมากที่ซั่ง ไม่แสดงให้ครูผู้สอนเห็นว่ารักไม่เท่ากันจะทำให้ลูกน้องคนอื่นน้อยใจขวัญเสียได้ ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนให้สม่ำเสมอและทั่วถึงกัน

5. เอาใจเขามาใส่ใจเรา เมื่อมีทางใจจะแนะนำตักเตือน ปลอบใจ ควรทำด้วยความมีเหตุผล ไม่ใช่จุกจิก เหมือนคนเป็นโรคประสาท ใช้กฎ ข้อห้ามหยุบหยิมเป็นที่รำคาญแก่ครูผู้สอน

6. ดูแลความยากลำบากในการทำงานของครูผู้สอน ผู้บริหารควรให้ความสนใจได้ตามทุกชั้น เยี่ยมเยียนห้องเรียน เห็นความสำคัญของครูผู้สอน

7. แสดงความยินดีในความสำเร็จของครูผู้สอน ครูทุกคนย้อมินดีในความสำเร็จถ้ามีคนแสดงความยินดีกับความสำเร็จของเข้า เขายอมอีกใจวัญในการทำงานต่อไป

8. ให้บำเหน็จความชอบด้วยความเป็นธรรม การที่คนทำดีแล้วได้รับบำเหน็จเป็นผลให้คนรับพอใจมานะพยาบาลที่จะทำดีต่อไป

9. หลีกเลี่ยงการชี้บังคับ ทำให้เกิดความกลัว การชี้บังคับเป็นการบีบคั้นจิตใจ ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นคนดี พูดจาแนะนำสั่งสอนดี ๆ ก็เชื่อฟัง

10. รักษาผลประโยชน์ของครูผู้สอน ครูผู้สอนจะรู้สึกดีใจและสำนักในบุญคุณของผู้บริหาร ถ้าเขาร้าไว้ว่าผู้บริหารต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของเข้า

อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 139-140) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของผู้บริหารในการสร้างเสริมวัฒนธรรมครูผู้ปฏิบัติการสอน ไว้วังนี้

1. ปกครองบังคับบัญชาโดยยึดหลักพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา
2. มีความรู้ความสามารถในการบริหารกิจการนักเรียน
3. มีความยุติธรรม
4. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
5. ใจ存หนักแน่น มีอารมณ์มั่นคง
6. มีความประพฤติดี ยึดเป็นแบบอย่างได้
7. มีความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว กล้าตัดสินใจ
8. ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้
9. มีสุขภาพแข็งแรง อนามัยสมบูรณ์
10. แต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศนะและสถานะอาชีวศึกษา

สรุปได้ว่า การที่โรงเรียนจะดำเนินงานให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพเจ็นอยู่กับผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับครู

ในโรงเรียนเสริมสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ให้เกียรติครูตามสมควร ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดระหว่างครูด้วยกัน ไม่สร้างกฏเกณฑ์หรือระเบียบที่เอาเปรียบครูและไม่ก้าวถ่ายเรื่องส่วนตัวของครู เป็นต้น

5.8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับเพื่อนร่วมงาน หากเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะทำให้การปฏิบัติงานด้วยกันได้มีความสุข มีความผูกพัน มีความศรัทธาและจริงรักกัดต่อองค์การ

ลักษณะเพื่อนร่วมงานที่ดี ได้มีผู้รู้กล่าวไว้ดังนี้

ชูตัดดี แสนปัญญา (2536 : 73-74) กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จะมีลักษณะดังนี้

1. มีความจริงใจต่อกัน ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน
2. หลีกเลี่ยงการนินทาว่าร้ายกัน ถ้านินทาคนบ่อย ๆ จะสูญเสียเพื่อน
3. อายัดหอดความผิดให้กัน การทำงานร่วมกัน ความผิดพลาดย่อมเกิดขึ้นได้ ต้องรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหาและแสดงนำให้ที่ดีต่อกัน
4. ยกย่องชมเชยซึ่งกันและกัน จะต้องไม่เสแสร้งเกลี้ยชู
5. ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความเต็มใจ
6. ให้เพื่อนได้ทราบในเรื่องที่รับผิดชอบ เพื่อนที่ดีย่อมมีความประറอนดีเป็นห่วงเป็นใยในความเป็นอยู่และอนาคตของเพื่อน

7. พึงความคิดเห็นของเพื่อนบ้าง ควรให้เกียรติกัน

8. หลีกเลี่ยงการทำตัวหนோเพื่อน

9. ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามทุกข์ร้อน

10. ออกไปพบปะสังสรรค์กันบ้างตามสมควร

สุชา ไอยราพงษ์ (2542 : 106-107) ได้กล่าวถึงเพื่อนร่วมงานที่ดี จะมีลักษณะดังนี้

1. มีความจริงใจต่อกัน
2. ยกย่องชมเชยในสิ่งที่ควร
3. ให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ
4. ยอมรับพึงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
5. ใจกว้างเอื้อเพื่อเพื่อแผ่
6. รู้จักให้อภัย

วิจิตร อ่าวสกุล (2542 : 181-182) กล่าวว่า คุณลักษณะของเพื่อนที่ดีที่ควรคบ มีดังนี้

1. เป็นคนไม่เอาเปรียบเพื่อน
2. เป็นคนรักเพื่อน ไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว
3. มีเวลาอ่อนหวานนิมนวล
4. ชักนำแนะนำเพื่อนแต่ในสิ่งที่ดี
5. ไม่เสียความประพฤติเรื่องเงิน
6. เป็นคนเสมอต้นเสมอปลายหนักแน่น

สรุปได้ว่า ภายในโรงเรียนประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายจะต้องมี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายมีความสุขกับการทำงาน ทำให้งานดำเนินไป ได้ด้วยดีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนกับกลุ่มครู คือ การช่วยเหลือ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างครูด้วยกัน ช่วยเหลือครูให้รักภาระเบียบวินัย และการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างครูกับเพื่อนร่วมงาน คือ มีเวลาอ่อนหวานนิมนวล ไม่เอาเปรียบ เพื่อน เป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย เป็นต้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับเพื่อนร่วมงานเท่านั้น

1.5.9 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

สภาพแวดล้อมในที่ทำงานนับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การจัดสภาพ แวดล้อมในที่ทำงานที่ดี และเหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้ผู้ร่วมงานมีความสะดวกสบายในการ ปฏิบัติงาน ทำงานด้วยจิตใจสงบสุข ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ข้อบกพร่อง ผู้ร่วมงานสูงขึ้น ได้มีผู้รู้ก่อตัวถึงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้คือ

เสนาะ ติยาэр (2542 : 344-345) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ สภาพทางกายภาพของการทำงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้ง ลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ต่องาน

สมชาย วัฒนพงศ์ (2540 : 9) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง สิ่งที่สร้างบรรยายกาศในการปฏิบัติงาน เช่น สถานที่ทำงาน มีความสะดวกสบาย มี วัสดุอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเพียงพอแก่การปฏิบัติงาน

นิรนัย บุณยะกาญจน (2542 : 31) และ อรุณช เกษสัญชัย (2544 : 4) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีความหมายใกล้เคียงกันคือ สิ่งที่สร้างบรรยายกาศในการปฏิบัติงาน ได้แก่ แสง เสียง อากาศ รวมทั้งเครื่องมือต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง องค์ประกอบที่ช่วยทำให้เกิดความสะดวกสบายในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงานมีความสะดวกสบาย อากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ เสียงดังเกินไป และมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเพียงพอ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดีจะมีลักษณะดังที่ได้มีผู้รักล่าวไว้ดังนี้ คือ

ชายชัย อาริยสมานสาร (2541 : 122) กล่าวถึงสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือสภาพการทำงาน (Working Condition) ที่ดีจะมีส่วนสำคัญต่อความพึงพอใจในงานของผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมงานชอบทำงานในที่ที่สิ่งแวดล้อมสะดวกสบาย มีอุณหภูมิและแสงสว่างพอเหมาะสม ที่ทำงานไม่อับหรือมีเสียงรบกวน สถานที่ทำงานสะอาด มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเพียงพอ

สมคิด บางโน (2538 : 178) ได้กล่าวถึงสถานที่ทำงานหรือสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ดีต้องสะอาด มีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกเหมาะสม แสงสว่างพอเพียง ไม่มีเสียงรบกวนทำให้สามารถทำงานได้เร็วขึ้น และอยู่กับโต๊ะทำงานนานขึ้น และได้ผลงานมากขึ้น ทำให้ผู้ร่วมงานรักและพอใจในงานที่ทำ ห้องพักควรจัดให้สะอาดเรียบร้อย มีสิ่งอำนวยความสะดวกสมควร สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดีจะเป็นวิธีการหนึ่งในการเสริมสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน

รวม วัชระรังษี (2543 : 93-99) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมขององค์การที่มีผลต่อขวัญกำลังใจ และคุณภาพของผลงานว่า ความมีแสงสว่างเพียงพอ เสียงไม่ดังเกินไป อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายต่าง ๆ เช่น เครื่องดับเพลิงบริเวณรอบ ๆ อาคารต้องสะอาด มีความร่มรื่น มีสวนหย่อม ที่นั่งพักผ่อน สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความพึงพอใจและตั้งใจในการทำงานมากขึ้น

ส่วนสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ดี ได้มีผู้รักล่าวไว้ดังนี้

ประพันธ์ จ่ายเจริญ (2536 : 83-93) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ดี มีดังนี้ อาคารเรียนต้องมีไฟฟ้า มีห้องน้ำ มีเครื่องดับเพลิง รอบ ๆ อาคารเรียน จะต้องตกแต่งให้สวยงามมีด้านไม้ให้ความร่มรื่นและสะอาดอยู่เสมอ ห้องเรียนควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก

มีแสงสว่างเพียงพอ และปราศจากสิ่งรบกวน ห้องน้ำห้องส้วมต้องสะอาด ปราศจากกลิ่นเหม็น มีอุปกรณ์การสอนที่คุณภาพ พร้อมที่จะนำไปใช้กิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 82-83) ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. จัดแสงสว่างให้เพียงพอ เพราะต้องใช้สายตาในการอ่านและเขียนหนังสืออยู่เสมอ
2. จัดห้องเรียนให้สะอาด มีระเบียบ จะทำให้ห้องเรียนมีบรรยากาศน่าอยู่น่าอาศัย

3. ห้องเรียนจะต้องปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก
4. การจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสม ไม่น่าเกินหรือน้อยจนเกินไป และอุปกรณ์มากขึ้น มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกในสถานศึกษา ดังที่ ปริญญา อังศุสิงห์ (2521 : 11) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ห้องเรียนทั่วไปหรือห้องเรียนโดยทั่วไปที่ใช้เรียนและสอนตามปกติ ไม่มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนตามปกติ

2. ห้องเรียนเฉพาะวิชา ได้แก่ ห้องเรียนพิเศษที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าห้องเรียนธรรมดา เช่น ห้องปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ โรงฝึกงานห้องทดลองศาสตร์ เป็นต้น

3. โรงอาหาร ได้แก่ บริเวณที่ใช้เป็นที่รับประทานอาหารของโรงเรียน

4. ห้องประชุม ได้แก่ บริเวณอาหารที่ใช้เพื่อการประชุม การบรรยาย และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ บริเวณนี้ จะต้องจุคนได้มาก คือ ประมาณร้อยละ 30 ของนักเรียน ทั้งหมด จะต้องออกแบบพิเศษเพื่อใช้ในการฟัง การพูด การถ่ายเทอากาศ สี แสง และเสียง จึงต้องใช้หลักการทางด้านการศึกษา และหลักสถาปัตยกรรม วิศวกรรมมากกว่าอาคารอื่น ๆ

5. อาคารอำนวยการ อาคารนี้มักจะอยู่ในส่วนหนึ่งของสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการติดต่อและประสานงานของสถานศึกษา บริเวณนี้มักประกอบไปด้วย ห้องผู้บริหารระดับต่าง ๆ ห้องประชุมย่อย ๆ ห้องธุรการ การเงิน ทะเบียนและพัสดุ เป็นต้น

6. ห้องสมุด ได้แก่ อาคารที่ใช้เป็นศูนย์หนังสือ สื่อการเรียนการสอนทุกชนิด ภายในห้องสมุดจะประกอบด้วย บริเวณสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ บริเวณเก็บหนังสือ
7. บริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ อาคารที่ส่งเสริมพลานามัยและสุขภาพจิต บริเวณดังกล่าวอาจอยู่ในอาคารหรือบริเวณนอกอาคารก็ได้ เช่น โรงพักศึกษา ห้องอาบน้ำ แต่งตัว ห้องคนครี สรรว่าuhnā ศาลาพักร้อน และสนามกีฬา
8. บริเวณเพื่อกิจกรรมนิทรรศการ ได้แก่ บริเวณที่ใช้ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกหลักสูตร เช่น กิจกรรมลูกเสือและสนามกีฬา เป็นต้น
9. บริเวณเพื่อบริการสาธารณูปโภค ได้แก่ บริเวณที่จัดไว้เพื่อให้เกิดการอยู่ดีกินดี มีความสะอาดสวยงามขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งได้แก่ บริเวณเก็บขยะกับประจำ โทรทัศน์ เป็นต้น
10. เส้นทางจราจรและที่จอดยานพาหนะ ได้แก่ การจัดทำและแบ่งแยกทางสัญจรในสถานศึกษาให้เด่นชัดและใช้การได้ดี เพื่อป้องกันอุบัติเหตุอาจเกิดขึ้นได้ การเดินทางเท้า ทางเชื่อมระหว่างอาคาร ควรแยกออกจากกัน นอกจากนี้ยังต้องเตรียมบริเวณสำหรับจอดยานพาหนะชนิดต่าง ๆ อีกด้วย
11. บริเวณที่พักอาศัย บริเวณเหล่านี้ถือว่าเป็นที่พักอาศัย ซึ่งมีประโยชน์ใช้สอยแตกต่างไปจากอาคารอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว โรงเรียนส่วนใหญ่จะมีบ้านพักครู บ้านพักคณาจารย์ โรง

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี จะช่วยให้เกิดความสะอาดสวยงามในการทำงาน และทำให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติงานด้วยความสนใจและมีประสิทธิภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ สถานที่ทำงานสะอาด อากาศถ่ายเทได้สะดวก แสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน มีเส้นทางผ่านเข้าออกที่สะอาด มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สะอาด มีห้องน้ำและห้องสุขาอย่างเพียงพอ สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดีจะเป็นวิธีการหนึ่งในการเสริมสร้างขวัญในการทำงาน

1.5.10 ปัจจัยด้านการปักครองบังคับบัญชา

ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่รับผิดชอบงานทั้งหมดในองค์กร จะเป็นผู้ที่ทำให้เกิดจुគร์มงาน (Integration) เพื่อให้เกิดผลในทางที่ดี มีความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกในองค์กร มีความร่วมมือเต็มใจกันปฏิบัติงาน

ความหมายของการปักครองบังคับบัญชา ได้มีผู้รักล่าวถึงความหมายของ การปักครองบังคับบัญชา ไว้ดังนี้

จิตลดา พัดเย็น (2543 : 49) หมายถึง การแสดงออกที่มีต่อความรู้ ความสามารถในการทำงานของผู้บังคับบัญชา ตลอดจนการมีทักษะในการบังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานได้

ธนูเทพ อิตรางกูร ณ อยุธยา (2540 : 7) กล่าวว่า การปักครองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหารงาน

สรุปได้ว่า การปักครองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานได้

ความสำคัญของการปักครองบังคับบัญชา

การบังคับบัญชา (Supervision) ที่ทำให้เกิดความสนใจของสมาชิกในองค์กรมากคือ การบังคับบัญชาที่ทำให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จะทำให้สมาชิกมีความรู้สึกพอใจสูงกว่าการบังคับบัญชาแบบเด็ดขาด อย่างไรก็ได้รูปแบบการบังคับบัญชาที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุด เป็นรูปแบบเหมาะสมกับงาน ความต้องการและบุคลิกของตน จะต้องมีหลักมนุษยสัมพันธ์เพื่อประโยชน์แก่การปักครองบังคับบัญชา และนำมาซึ่งความสามัคคีกadem เกลี่ยgan ปฎิบัติงาน (อรุณ รักธรรม. 2522 : 85) หัวหน้าจะอยู่ได้นานก็ เพราะผู้ร่วมงานสนับสนุนช่วยเหลือ ถ้าเขารักเขาก็เต็มใจอุทิศเวลาให้เรา อย่างไรก็ตามความเป็นผู้นำของผู้บังคับบัญชา นับว่ามีความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจที่มีให้แก่สมาชิกได้

เสนาะ ติยาวร (2542 : 219) ได้กล่าวไว้ว่า หัวหน้างานที่ชอบนำหน้าเวลาปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในเรื่องการรับ ถ้าหากหัวหน้าออกหน้าจะทำให้ลูกน้องทำการรับอย่างกล้าหาญ นั่นก็เพราะมีกำลังใจที่ได้เห็นความเป็นผู้นำของหัวหน้า ใน การปฏิบัติงานก็ เช่นเดียวกัน การใช้อำนาจต่อสมาชิก โดยอาศัยลักษณะของความเป็นผู้นำจะส่งเสริมให้เกิดท่าทีในทางที่ดีต่อสมาชิก คุณสมบัติของหัวหน้าเป็นเหตุที่บันดาลให้แรงจูงใจเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในทางดีและไม่ดี

โดยสรุป การปักครองบังคับบัญชา เป็นปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับข้อวัณใน การปฏิบัติงาน

1.6 ประโยชน์ของการศึกษาวัณคำลังใจในการปฏิบัติงาน

สภาพแวดล้อมของมนุษย์สมัยใหม่นั้นสลับซับซ้อน เกินกว่าผู้บริหารจะเรียนรู้ได้ว่าผู้ร่วมงานจะรู้สึกอย่างไร ถ้าเพียงแต่อารச์การสังเกตจากชีวิตประจำวันเท่านั้น นั่นคือผู้บริหารจำเป็นต้องออกไปหาความรู้เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ร่วมงาน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการ

บริหารงานของตนทำให้รู้จักตนเอง และสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับผู้ร่วมงานในวงการบริหารงานของตน ทำให้รู้จักตนเอง และสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับผู้ร่วมงานในวงการบริหารงานของตน

ได้มีผู้รู้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาวัฒนธรรมในการปฏิบัติงาน ไว้วังนี้

**บุญมัน พนาคุภัตตน์ (2537 : 152-153) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาวัฒนุ
ในการปฏิบัติงาน ไว้ว่า**

1. ผู้บริหารจะได้ทราบถึงระดับขั้วัญขององค์การ โดยศึกษาเฉพาะลงไปเกี่ยวกับค้านใดค้านหนึ่งเพื่อชูว่า ผู้ร่วมงานรู้สึกอย่างไรต่องานที่เขากำกับ ทำให้ทราบถึงปัญหาต่างๆ

2. เมื่อมีการศึกษาวัฒนุในการทำงาน ก็จะต้องมีการติดต่อกันระหว่างผู้สำรวจกับคนงานที่ถูกสำรวจ และเปิดโอกาสให้คนงานแสดงความคิดเห็นในแบบสอนสาม หรือจากการที่ไปสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกว่าฝ่ายบริหารสนใจพากษา ทำให้พากษามีความรู้สึกที่ดีต่อผู้บริหารมากขึ้น

3. ทำให้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนเจตคติในระดับผู้บริหาร ถ้าการสำรวจศึกษาขั้วัญนี้จะทำโดยบุคคลภายนอกองค์การจะยิ่งทำให้ผู้บริหารต้องระมัดระวังมากขึ้น มีหลายองค์การยอมรับว่าการศึกษาวัฒนุเป็นเครื่องมืออย่างดีที่เดือนให้ผู้บริหารดำเนินถึงขั้วัญของคนงาน หรือบุคคลในองค์การมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาวัฒนุ ก็คือ วิธีการที่จะปรับปรุงมนุษยสัมพันธ์ และเจตคติของผู้บริหารนั้นเอง

4. การศึกษาวัฒนุจะบอกผลให้ทราบว่าบุคคลในองค์การหรือคนงานนั้นต้องได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางไหนบ้าง ต้องให้คำแนะนำเพียงไร การมอบหมายงานเป็นอย่างไร

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2539 : 144-145) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาวัฒนุ ไว้วังนี้

1. เป็นเครื่องชี้บอกแก่ฝ่ายบริหารเกี่ยวกับระดับขั้วัญว่า ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกอย่างไรต่องานของเข้า งานส่วนใหญ่ของเข้าที่ทำให้เกิดความรู้สึกอย่างนั้น และมันเกิดขึ้นส่วนใดขององค์การ

2. การสำรวจขั้วัญทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารที่มีคุณค่าจะเกิดกระแสของการติดต่อสื่อสารในทุกพิศทางเมื่อคนเราระบุแผนสำรวจทำการสำรวจและปรึกษากันถึงผลที่จะเกิดขึ้น การติดต่อขึ้นเบื้องบน (Upward Communication) จะให้ผลเป็นพิเศษ ถ้าหากผู้ร่วมงานได้รับการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะโดยการสัมภาษณ์หรือแบบทดสอบถึงสิ่งที่อยู่ในความคิดของเขาแทนที่จะตอบคำถามเฉพาะถึงปรากฏอยู่ในความคิดของผู้บริหารเท่านั้น

3. ทำให้เขตคติขึ้น การสำรวจจะเป็นสิ่งที่ประกันความปลอดภัยเป็นเครื่องปลดปล่อยทางอารมณ์ เป็นโอกาสที่ผู้ร่วมงานจะปลดปล่อยปัญหาต่างๆ ที่กดทับจนแน่นในอกออกไป การสำรวจแสดงถึงความสนใจอย่างชัดเจนของผู้บริหารในสวัสดิการของผู้ร่วมงานซึ่งจะ

ก่อให้เกิดความรู้สึกดีขึ้นคือผู้บริหาร ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดก็คือ เจตคติของฝ่ายบริหารมีแนวโน้มในทางดีขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะปัญหาพูดกันมาก ๆ เกี่ยวกับเจตคติ ทำให้ผู้บริหารสำนึกรักในเรื่องของ ถ้าหากว่าการสำรวจข่าวญของผู้ร่วมงานไม่ได้อย่างมากไปกว่า ทำให้ผู้บริหารมีเจตคติในด้านมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้นหรือลดได้เป็นครั้งคราวก็ตาม ก็ควรถือว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมีคุณค่า คุ้มค่า คุ้มค่า คุ้มค่า

4. เป็นวิธีการในการกำหนดการฝึกอบรมบางประการ โดยปกติในการสำรวจนั้น ผู้ร่วมงานจะมีโอกาสที่จะรายงานว่าพวกเขารู้สึกว่าหัวหน้าของพวกเรามีอะไร หรือ เช่น การมอบหมายงาน การให้คำแนะนำในการทำงานอย่างเพียงพอ ซึ่งโดยทางอ้อมจะชี้ให้เห็นถึง ชนิดของการอบรมที่หัวหน้ากลุ่มต่าง ๆ ควรจะได้รับ

5. การสำรวจยังอาจให้ประโยชน์แก่สมาคม การโดยเดียวระหว่างฝ่ายบริหารกับ สมาคมมักจะเป็นเรื่องความต้องการของผู้ร่วมงาน โดยแท้จริงแล้วต่างฝ่ายคู่กันไม่รู้ การสำรวจ เป็นหนทางหนึ่งที่จะได้ความจริงนี้

สรุปได้ว่า การศึกษาข่าวญในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานในองค์การนี้ นับว่ามี ประโยชน์อย่างมาก เพราะจะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบถึงระดับข่าวญของผู้ร่วมงานในองค์การต่อ งานและต่อบุคลากรที่เขากำลังสนใจ ทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนจะได้ทราบว่า ผู้ร่วมงาน เหล่านี้ต้องการได้รับการอบรมเพิ่มเติมในเรื่องใด ต้องให้คำแนะนำเพียงไร มอบหมายงานเป็น อย่างไร เพื่อให้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาองค์การให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.7 มาตรการสำหรับวัดข่าวญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ข่าวญกำลังใจเป็นเรื่องของความรู้สึกที่อยู่ในจิตใจของคน ไม่อาจวัดได้โดยตรง เหมือนวัดขนาดการวัดข่าวญต้องอาศัยวิธีทางอ้อมด้วยการใช้มาตรการตรวจสอบสภาพของ ผู้ร่วมงานอยู่เป็นประจำ เพราะข่าวญในการปฏิบัติงานมีสภาพไม่คงที่จะมีสภาพอยู่ในระดับสูง ระยะเวลาหนึ่ง และอาจจะตกลงมาต่ำได้ง่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่มาระบบท่อข่าวญซึ่งไม่อาจ หลีกเลี่ยงได้ การเปลี่ยนแปลงสภาพข่าวญในการปฏิบัติงานมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานและประสิทธิผลของงาน (ศจ. อนันต์พคุณ. 2543 : 211) ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องถือ เป็นภาระหน้าที่ในการตรวจสอบสภาพข่าวญในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเสียข่าวญ หรือขาดข่าวญในองค์การขึ้น

มาตรการที่สามารถใช้เป็นเครื่องวัดและตรวจสอบสภาพข่าวญในการปฏิบัติงานของ บุคลากรในองค์การ ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้คือ

ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2535 : 61-62) กล่าวว่า มาตรการที่สามารถใช้เป็น

เครื่องมือวัดและตรวจสอบข้อมูลในการทำงาน สรุปเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. ระดับความสำเร็จของผลงาน
2. การขาดงานหรือความเสื่อมชา
3. การลาออกจากงาน
4. คำร้องทุกข์ หรือบัตรสอนเทห์
5. การกรอกแบบสอบถาม
6. การสัมภาษณ์
7. การสังเกต

ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2535 : 165) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดข้อมูลมี 2

ลักษณะคือ

1. การวัดแบบอัตโนมัติ (Subjective Measurement) เป็นการทดสอบกลุ่มและความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ที่เรียกว่า สังคมมิติ (Sociometry) ซึ่งนักจิตวิทยาชื่อ โมเรโน (Moreno) ใช้ศึกษาพฤติกรรมในกลุ่ม วิธีการของสังคมมิติก็คือ ให้แต่ละคนในกลุ่มเขียนชื่อบุคคลในกลุ่มที่เขาคิดว่าเป็นเพื่อนสนิทที่ดี เป็นหัวหน้างานที่ดี เป็นคนที่มีความยุติธรรม แล้วนำชื่อที่เขียนมาโดยกัน บุคคลที่เป็นหัวหน้างาน ฯ เมื่อเขียนสังคมมิติก็ได้รับเลือกเป็นหัวหน้า แสดงถึงว่าบุคคลนั้นเป็นหัวหน้าทุกสถานการณ์

2. การวัดแบบปรนัย (Objective Measurement) เป็นการวัดข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งวัดเกี่ยวกับเจตคติ เป็นแบบวัดในเชิงปริมาณ การวัดข้อมูลมักจะใช้ควบคู่กันไป ระหว่างสังคมมิติและแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า รวมทั้งการสัมภาษณ์จะช่วยให้วัดข้อมูลได้เที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

สุรพล พยอมແມ່ນ (2541 : 76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสำรวจข้อมูลอาจกระทำได้ใน 3 รูปแบบดังนี้

1. การสังเกต (Observation) จะเป็นเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล การสังเกตพฤติกรรมด้วยความตั้งใจจะทำให้ทราบพฤติกรรมของผู้ร่วมงานเปลี่ยนไปจากเดิมหรือไม่เพียงไร หากเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านบวก อาจกล่าวได้ว่า มีข้อมูลดีขึ้นกว่าเดิม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ามีผลออกมายังด้านลบการสร้างเสริมหรือแก้ไขข้อมูลเป็นสิ่งที่ต้องเร่งกระทำโดยเร็ว

2. การสัมภาษณ์ (Interview) วิธีการสัมภาษณ์อาจกระทำได้ยากเนื่องจากข้อจำกัดในด้านเวลา และจำนวนบุคคลการ นอกเหนือนั้นผู้ถูกสัมภาษณ์อาจไม่เปิดเผย หรือให้ข้อมูลตรงตามความเป็นจริง เพราะบางครั้งได้รับผลกระทบในด้านต่างๆ ดังนั้น การใช้วิธีการ

สัมภาษณ์จะเป็นทางเลือกใช้เฉพาะบางคน หรือใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย เมื่อต้องการได้ข้อมูลที่ละเอียดมากเป็นพิเศษ

3. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) วิธีที่สะดวกและสามารถเก็บข้อมูลได้รวดเร็วและมีจำนวนมาก ๆ ได้ คือ การใช้แบบสอบถาม แต่วิธีนี้มีข้อพึงระวังที่ความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงตรงของแบบสอบถามการจัดให้ผู้ร่วมงานตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

อาภัสสรี ไชยคุนา (2542 : 86) ได้กล่าวถึงวิธีการสำรวจข่าวญี่ปุ่นว่า “มีวิธีการที่สำคัญอยู่ 4 วิธี คือ

1. **การสังเกต (Observation)** เป็นวิธีการสำรวจข่าวญี่ปุ่นที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องมือใด ๆ ทำได้โดยการศูนย์ดูพฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงภาวะของข่าวญี่ปุ่นนี้จะใช้ได้กรณีที่มีจำนวนบุคลากรน้อยเท่านั้น

2. **การสัมภาษณ์ (Interview)** เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มากขึ้นกว่าการสังเกตเพียงอย่างเดียว เพราะสามารถทราบถึงความรู้สึกนึกคิดภายในใจของผู้ลูกสัมภาษณ์ซึ่งบางครั้งก็มิได้แสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมาอย่างเด่นชัดหรือตรงไปตรงมาให้สังเกตเห็นได้

3. **แบบสอบถาม (Questionnaires)** เป็นวิธีการที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย แต่เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ก็ไม่ควรให้ผู้ตอบต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม และขัดต่อคำสอนให้กรอบคลุมวัดคุณประดิษฐ์ได้ทั้งหมด

4. **การเก็บประวัติ (Record Keeping)** การเก็บประวัติอย่างมีระบบที่ดีจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสำรวจข่าวญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี โดยประวัติที่รวมรวมได้ควรจะมีข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงกำลังข่าวญี่ปุ่น เช่น การขาดงาน การร้องทุกข์ และการลงโทษทางวินัยเป็นต้น

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAKTIVILASARAKHAM UNIVERSITY**

โดยสรุป การวัดข่าวญี่ปุ่นในการปฏิบัติงานมีหลายวิธี ได้แก่ ระดับความสม่ำเสมอของผลงาน การขาดงานหรือความเสื่อมเสีย การลาออกจากงาน การร้องทุกข์หรือบัตรสนเทห์ การกรอกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต และการเก็บประวัติ

2. สภาพของข่าวญี่ปุ่นกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู

ข่าวญี่ปุ่น คือ องค์ประกอบแห่งพุทธิกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ที่แสดงออกในรูปของความรู้สึกที่มีต่องาน ลักษณะที่ซึ้งให้เห็นสภาพข่าวญี่ปุ่นจะแสดงออกในรูปของพุทธิกรรม (ศจ. อนันต์พคุณ. 2543 : 214) พุทธิกรรมของสมาชิกในองค์การที่มีข่าวญี่ปุ่น (High Morale)

จะมีลักษณะตามที่มีผู้รู้ได้กล่าวไว้ดังนี้

เมธ เมธสีนา (2526 : 58 – 59) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของ
อาการของครูที่มีขวัญดีไว้ดังนี้

1. บรรยายกาศในโรงเรียนแจ่มใส ครูทุกคนมีความร่าเริงและมีบรรยายกาศ
ที่เป็นมิตร ไม่มีการคอยจับผิดกัน

2. ครูทุกคนมีความสนใจ กระตือรือร้น และเพลิดเพลินกับงานสอนหรือ
งานที่ได้รับมอบหมาย ไม่มีการมาทำงานสาย กลับก่อนเวลา และลาหยุดบ่อย ๆ

3. งานสอนหรืองานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเรียบร้อยดูถูกต้องและมีความ
เชื่อถือได้

4. มีการแสดงออกและให้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการเรียนการสอนและงาน
อื่นไปด้วยคีเสมอ ไม่มีการหัวคอกลัวเกิดขึ้นในเมื่อ ได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ ไปแล้ว

5. หากจะมีการวิพากษ์วิจารณ์กันก็ทำด้วยความคิดเห็นที่เต็มไปด้วยข้อคิดที่
มีเหตุผลและมีความบริสุทธิ์ใจต่อกัน ไม่เอาความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปพัวพันกับงาน แบ่งแยก
เรื่องส่วนตัวกับงานไว้คนละส่วน

6. มีการช่วยเหลือกันอยู่เสมอ แม้แต่ในกรณีพิเศษหรือในยามฉุกเฉินก็มี
ความเต็มใจให้แก่กัน

7. รับมอบหมายหน้าที่การงานด้วยความยื้มแย้มแจ่มใส เต็มใจ และมีความ
บริสุทธิ์ใจ ไม่มีการประจบสองพลอเอารีดเอาเด่นในตัวฝ่ายเดียว

8. มีความมั่นคงเสมอต้นเสมอปลายอยู่สม่ำเสมอ แม้ว่าจะมีเหตุการณ์
ผิดปกติเกิดขึ้นก็ไม่มีความหวั่นไหว

9. มีการให้เกียรติเชื่อถือกันและเชื่อในความสามารถที่แตกต่างกันของเพื่อนครู

10. มีการยอมรับนับถือผลงานของเพื่อนครูด้วยใจจริง มีการกล่าวชมเชยทั้ง
ต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีแนวความคิดว่าคนอื่นจะคิดเล่นกวน เป็นต้น

สุเมธ เดียวอิศเรศ (2527 : 158 – 159) กล่าวถึงขวัญในการปฏิบัติงานของครูไว้
ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ครูเกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
การศึกษาที่วางไว้

2. สร้างความจงรักภักดีของครูต่อบรรดาเพื่อนครูและต่อสถานศึกษา

3. เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับนักเรียนและวัฒนธรรมของ
สถานศึกษา

4. ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้กับครุภัคความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่างๆ ของสถานศึกษา

5. สร้างความสามัคคีและทำให้เกิดพลัง ทำให้มีการรวมตัวกันและช่วยเหลือแก่ไขปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาได้

อุทัย หรัณโถ (2531 : 161 – 162) ได้กล่าวว่า “วัญที่ดีจะเพิ่มพลังการทำงานให้สูงขึ้น การส่งเสริมให้บุคลากรในองค์การมีข่าวดีสูงขึ้นจำแนกออกได้ดังนี้

1. ข่าวดีทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงาน

2. ข่าวดีสร้างความจริงรักภักดีต่อองค์การให้เกิดขึ้นแก่ผู้ร่วมงานทุกคน

3. ข่าวดีสร้างความสามัคคีขึ้นในหมู่คณะและก่อให้เกิดพลังร่วม (Group Efforce)

4. ข่าวดีเสริมสร้างความเข้าใจอันศรีระห่วงบุคคลในองค์การกับนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ

5. ข่าวดีจูงใจให้ผู้ร่วมงานในองค์การมีเจตนาที่ดีต่อองค์การและมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การ

6. ข่าวดีทำให้ผู้ร่วมงานมีความมั่นคงทางใจ และทำงานอยู่กับองค์การตลอดไป

ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2535 : 60) ได้อธิบายถึงสมาชิกในองค์การที่มีข่าวดีจะมีลักษณะดังนี้

1. ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงาน

2. สร้างความจริงรักภักดีต่อหมู่คณะ และองค์การ

3. เกื้อหนุนให้ระเบียบข้อบังคับเกิดผลในด้านการควบคุมความประพฤติ

4. สร้างสามัคคีธรรมในหมู่คณะและก่อให้เกิดพลังร่วมในหมู่คณะ ทำให้เกิดพลังสามัคคีอันจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายขององค์การได้

5. เสริมสร้างความเข้าใจอันศรีระห่วงบุคคลในองค์การกับนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ

6. เกื้อหนุนและจูงใจให้สมาชิกของหมู่คณะหรือองค์การ เกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่างๆ ขององค์การ

7. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นศรัทธาในองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 259) กล่าวถึงบุคคลที่มีข่าวดีจะมีพฤติกรรมต่อไปนี้

1. มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมทำงานเพื่อให้กุญแจหมายขององค์การสำเร็จ
ลุล่วง
2. มีความผูกพันกับองค์การ
3. แม่มองค์การจะมีปัญหาอย่างไรก็จะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ที่จะแก้ไข
ปัญหานั้นๆ ให้ลุล่วงไป
4. มีแรงจูงใจและความสนใจในงานอย่างมาก
5. อุย្ញในระเบียบวินัยและเต็มใจที่จะทำงานภายใต้กฎข้อบังคับต่างๆ
6. ความคิดสร้างสรรค์
7. มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ร่วมงานที่มีขวัญคือแสดงออกในรูปของพฤติกรรมได้ดังนี้คือ มีความร่วมมือร่วมใจกันทำงาน มีความจริงกติกิต่อองค์การ มีความสามัคคีในการปฏิบัติงานมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การ มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานเกิดความเชื่อมั่น และครบทราบในองค์การ มีความผูกพันกับองค์การ มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันและมีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน

นอกจากแนวคิดในเรื่องพฤติกรรมของผู้ร่วมงานในองค์การที่มีขวัญที่ดังกล่าว มาแล้ว ยังมีผู้ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมของสมาชิกขององค์การที่มีขวัญไม่ดี เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของสมาชิกในองค์การที่มีสภาพขวัญไม่เหมือนกัน อาทิเช่น พฤติกรรมบ่งชี้ถึงการมีขวัญต่ำของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531 : 19) กล่าวว่า มีลักษณะดังนี้คือ

1. แสดงความเฉยเมยต่อผู้บังคับบัญชา
2. ไม่สนใจผู้อื่น
3. จับงานอยู่เสมอแต่งงานไม่สำเร็จ
4. ไม่เชื่อฟัง ไม่สุภาพอ่อนน้อม ขาดคำสั่งบ่อยๆ
5. มีความเหลว慢มากยิ่งขึ้น
6. ทะเลาะวิวาท
7. ลา ขาด มากกว่าปกติในช่วงที่มีงานมาก
8. ร้องเรียนมากขึ้น
9. ลาออกโดยความสมัครใจมากขึ้น

ชุมพงศ์ ปัญจนะวัต (2541 : 56) กล่าวว่า สิ่งที่นักจิตวิทยาเมื่อศึกษาพบว่า มีขวัญในการทำงานตัวคือ

1. การขาดงานมีแนวโน้มมากขึ้น
2. การมาสายมีแนวโน้มมากขึ้น
3. ประสิทธิภาพการทำงานลดลง
4. มีการนัดหยุดงาน เพื่อต่อต้านหรือเรียกร้องบางสิ่งบางอย่างจากฝ่ายบริหาร
5. อัตราการลาออกเพิ่มขึ้น
6. คนงานมีความเบื่อหน่ายในงาน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมของผู้ร่วมงานในองค์การที่มีขวัญไม่ดี จะแสดงพฤติกรรมดังนี้คือ แสดงความเยหยาไม่สนใจผู้บังคับบัญชา ไม่เชื่อฟัง ไม่สุภาพอ่อนน้อม ขัดคำสั่ง มีการลา ขาด มาทำงานสาย บัดหยุดงานมากยิ่งขึ้น และมีการทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่ซึ่งให้เห็นถึงสภาพของขวัญในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาห้าสารคาม เขต 1 ได้แก่ ความผูกพันกับองค์การ การมีเจตคติในการปฏิบัติงาน และความสามัคคี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความผูกพันกับองค์การ

เป็นพฤติกรรมการแสดงออกอย่างหนึ่งของบุคคลในองค์การที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีขวัญในการปฏิบัติงานที่ดี

1.1 ความหมายของความผูกพันกับองค์การ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความผูกพันกับองค์การไว้ดังนี้

บัญชา นิมประเสริฐ (2540 : 13) ได้กล่าวถึง ความผูกพันกับองค์การ หมายถึง ความประณานาที่สมาชิกในองค์การมีความเชื่อมั่นในความสำคัญ คุณค่าของงาน ชื่อสัตย์ต่อองค์การในเรื่องของการยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์การและภารกุณิจในการเป็นส่วนหนึ่งขององค์การตลอดจนประณานาที่จะคงเป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

ปริยารвл อัครดำรงชัย (2541 : 31) กล่าวว่า ความผูกพันกับองค์การ หมายถึง ความจริงใจกับองค์กร ความภาคภูมิใจ และเป็นส่วนหนึ่งในองค์การ ปฏิบัติงานอย่างทุ่มเท ยอมรับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายขององค์การ เพื่อความก้าวหน้าและผลประโยชน์ขององค์การ

บุญเจ้อ จุฑาพรราชาติ (2544 : 41) ให้ความหมายของความผูกพันกับองค์การว่าหมายถึง การแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่ดีของบุคคลในองค์การที่มีต่อองค์การ

มีความท่องไทยในความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าขององค์การ โดยแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่บ่งบอกถึงความผูกพันกับองค์การใน 3 ลักษณะ คือ ความศรัทธา ความทุ่มเท ความภักดี

ปิยะ บุนนาค (2543 : 11) กล่าวว่า ความผูกพันกับองค์การ หมายถึง การแสดงตนอย่างภาคภูมิใจในองค์การ มีความเกี่ยวกันและเดินไปที่จะทำงานในองค์การ มีความภักดีต่องค์การและประธานาธิบดีที่จะเป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

สุภาสินี วิเชียร (2544 : 26) กล่าวถึง ความผูกพันกับองค์การ คือ การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรว่าสอดคล้องกับเป้าหมาย และค่านิยมของคน การปฏิบัติงานของคนอย่างเต็มความรู้ความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ขององค์การเป็นสำคัญ ความซื่อสัตย์ และจรรยาบรรณต่องค์การ มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การ และประธานาธิบดีที่จะเป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

จากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความผูกพันกับองค์การ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในทางที่ดีของบุคลากรต่องค์การและปฏิบัติงานของตนอย่างเต็มความสามารถ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์การเป็นสำคัญ โดยแสดงความรู้สึกที่บ่งบอกถึงความผูกพันกับองค์การใน 3 ลักษณะ คือ ความศรัทธา ความทุ่มเท ความภักดี

1.2 ความสำคัญของความผูกพันกับองค์การ

ความผูกพันกับองค์การเป็นพฤติกรรมที่บุคลากรในองค์การที่มีต่องค์การและจะเป็นตัวชี้วัดว่าจินตนาการของบุคลากรกับชุมชนมุ่งหมายขององค์การ ทำให้สมาชิกมีความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์การและเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขององค์การ บูชานัน (Buchanan, 1974 : 340)

ระพีพร เมฆญาทิกุล (2540 : 15 - 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความผูกพันกับองค์การไว้ดังนี้

1. ความผูกพันกับองค์การ สามารถใช้ทำงานอัตราการเข้า – ออก งานได้ดีกว่าความพึงพอใจในงาน เพราะความผูกพันกับองค์การเป็นแนวความคิดที่มีลักษณะครอบคลุมมากกว่าความพึงพอใจ
2. ความผูกพันกับองค์การ เป็นการร่วมกันของสมาชิกให้ปฏิบัติงานในองค์การอย่างเต็มที่

3. ความผูกพันกับองค์การ เป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลในองค์การกับเป้าหมายขององค์การ ทั้งนี้ทั้งบุคคลและองค์การสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ทั้ง 2 ฝ่าย

4. ความผูกพันกับองค์การ มีส่วนเสริมสร้างความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การ

5. ความผูกพันกับองค์การ ช่วยลดการควบคุมจากภายนอกซึ่งเป็นผลจากการที่สมาชิกในองค์กรมีความรักและความผูกพันกับองค์การของตนนั้นเอง

แหล่งเกิด และเพอร์รี่ (สุกาศินี วิเชียร. 2544 : 29 ; อ้างอิงจาก Angle and Perry. 1981 : 1 – 14) ได้กล่าวว่า หากสมาชิกองค์การไม่มีความผูกพันกับองค์การแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหาสำคัญดังนี้

1. ปัญหาการลาออกจากงาน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับความผูกพันกับองค์การของสมาชิก

2. ปัญหาการขาดงาน คนที่มีความผูกพันกับองค์การสูงจะมีแรงจูงใจให้อายกทำงานมากกว่าคนที่มีความผูกพันกับองค์การต่ำหรือไม่มีเลย

3. ปัญหาการมาทำงานสาย คนที่มีความผูกพันกับองค์การสูงจะมาทำงานตรงต่อเวลา

สรุปได้ว่า ความผูกพันกับองค์การ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากต่อองค์การ คือสามารถใช้ทำงานอยู่ต่อการเข้า – ออกจากการ เป็นการรวมกันของสมาชิกให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลในองค์การกับเป้าหมายขององค์การ และช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การ ส่วนสมาชิกที่ไม่มีความผูกพันกับองค์จะทำให้เกิดปัญหา คือ การลาออกจากงาน การขาดงาน และมาทำงานสายเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันกับองค์การ

เดโคทีส และซัมเมอร์ (ปีฉะ บุนนาค. 2543 : 12 ; อ้างอิงจาก Decotis and Summers. 1987 : 445 – 470) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันกับองค์การได้แก่ อิทธิพลที่เป็นปัจจัยเบื้องต้นคือคุณลักษณะของบุคคล บรรยายศาสตร์องค์การ โครงสร้างขององค์การและกระบวนการบริหารองค์การ

สเตียร์ส (สุกาศินี วิเชียร. 2544 : 31 ; อ้างอิงจาก Steers. 1977 : 46 – 56) ได้เสนอแบบจำลองปัจจัยเบื้องต้น และผลของความผูกพันกับองค์การไว้ว่า

สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์การสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. คุณลักษณะบุคคล เช่น อายุ การศึกษา โอกาสประสบความสำเร็จ
2. ลักษณะของงาน เช่น ความท้าทายในโอกาส มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมข้อมูลข้อมูลในการทำงาน
3. ประสบการณ์การทำงาน เช่น ทักษะด้านกลุ่มต่อองค์การ ความเข้มข้นต่อองค์การ

สเตียร์ส และปอร์เตอร์ (ปีะ บุนนาค. 2543 : 12 ; ห้องอิงจาก Steers and Porter. 1983 : 444) ได้สรุปสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันกับองค์การไว้ 3 ประการด้วยกันคือ

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล องค์ประกอบที่พบว่า มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ ได้แก่ ความสูงอายุ การปฏิบัติงานในองค์การนาน แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์และระบบการศึกษาสูง
2. คุณลักษณะที่สัมพันธ์กับบทบาทของงาน งานที่มีคุณค่า บทบาทที่เด่นชัดและบทบาทที่สอดคล้องกับตนเอง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความผูกพันต่อองค์การ
3. โครงสร้างขององค์การ ระบบของการมีแบบแผน มีหน้าที่เด่นชัด มีการกระจายอำนาจ มีการกระจายงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนเป็นเจ้าขององค์การ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ
4. บรรยากาศในงาน เป็นประสบการณ์ที่บุคคลพบในระหว่างการทำงาน เป็นความผูกพันทางจิตวิทยา กับองค์การ ได้แก่ เอกคติของบุคคลที่มีต่อบุคคลในองค์การความพึงพา ได้ของผู้บังคับบัญชา การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา การรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันกับองค์การ ได้แก่ ลักษณะของบุคคล ลักษณะของงาน ประสบการณ์การทำงาน โครงสร้างขององค์การ กระบวนการบริหาร โอกาสประสบความสำเร็จ การปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันกับองค์การ

มีนักการศึกษา ได้ศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันกับองค์การและได้สรุปเป็นแนวคิดไว้ดังนี้

พอร์ตเตอร์ และคณะ (Porter and others. 1974 : 608) กล่าวว่า ความผูกพันกับองค์การ คือ

1. ความศรัทธา เป็นความเชื่อของรับในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ
2. ความทุ่มเท เป็นความตั้งใจและพร้อมที่จะใช้ความพยายามในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อความเจริญก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์การ
3. ความภักดี เป็นความประณานาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์การคือความภาคภูมิใจ

แม็ครี และฟอร์ด (McGree and Ford. 1987 : 642) ได้ สรุปการศึกษาความผูกพันกับองค์การเป็น 2 แนวคิดดังนี้

1. ความผูกพันทางเขตคติ เป็นการศึกษาความผูกพันกับองค์การโดยที่บุคคลจะนำตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ และผูกพันในฐานะเป็นสมาชิกขององค์การเพื่อไปสู่เป้าหมายขององค์การ
2. ความผูกพันทางพฤติกรรม เป็นการศึกษาความผูกพันต่อองค์การที่เป็นพฤติกรรมปัจจัยความสนใจที่บุคคลได้รับจากองค์การ เช่น การได้รับความนับถือ ที่เป็นผู้อาวุโส การได้รับค่าตอบแทนสูงจึงมีความผูกพันกับองค์การ โดยไม่ยกเว้นผลประโยชน์ที่ได้รับจากองค์การถ้าจะลงทะเบียนไปทำงานที่อื่น ไม่ดูน่าค่าที่จะจากองค์การไป

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าความผูกพันกับองค์การหมายถึง ความศรัทธา เป็นความเชื่อ ยอมรับในเป้าหมายขององค์การ ความทุ่มเท เป็นความตั้งใจ และพร้อมที่จะใช้ความพยายามในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ความภักดี เป็นความประณานาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์การคือความภาคภูมิใจ และความผูกพันทางพฤติกรรม

2. ด้านเขตคติในการปฏิบัติงานก้าวหน้าสารคาม
เขตคติของคนในการปฏิบัติงานมีอิทธิพลในการทำงาน และประสิทธิภาพขององค์การสามารถสร้างขวัญในการทำงาน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ตลอดจนช่วยให้เกิดความร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานขององค์การด้วย (เซาว์ โรจน์แสง. 2541 : 604)

ความหมายของเขตคติในการปฏิบัติงาน

ได้มีผู้รู้กล่าวถึงเขตคติในการปฏิบัติงาน ไว้วดังนี้

สมปอง สายเพชร (2537 : 10) กล่าวว่าเขตคติเป็นลักษณะที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ซึ่งลักษณะเขตคติที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับเขตคติที่เกิดขึ้น

บุนิษฐา ไชยสัคย์ (2540 : 11-12) ให้กำกับความไว้ว่า เจตคติ คือ องค์ประกอบที่มีแนวโน้มในการที่จะแสดงออกหรือมีปฏิกริยาในการสนับสนุนหรือต่อต้านต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการรับรู้ การเรียนรู้ทางสังคมของบุคคล

พวงเพชร เนิดฉันท์พิพัฒน์ (2541 : 12) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีของบุคคลที่แสดงออกตามความทิศทางหรือความโน้มเอียงที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อบางสิ่งบางอย่าง หรือต่อบุคคลบางคน

ทฤษฎ ชาลีสมบัติ (2542 : 12) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกตามค่านิยม การรับรู้และประสบการณ์ที่เคยได้รับมาก่อนต่อบุคคลสถาบันและความคิด และเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งอาจจะออกมายield ด้านการยอมรับหรือการต่อต้านก็ได้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 53) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การได้สัมผัสรับรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าซื่อชอบหรือไม่ซื่อชอบ

สรุปได้ว่า เจตคติในการปฏิบัติงาน หมายถึง ท่าทีหรือแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกด้วยพฤติกรรมต่อการปฏิบัติงาน ในลักษณะยอมรับหรือต่อต้าน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ความสำคัญของเจตคติ

เจตคติมีความสำคัญมากต่อชีวิตการทำงาน คนทำงานมักมีความรู้สึกไม่ทางบวกก็เป็นต่อแนวคิดบุคคลและสิ่งของต่างๆ ความพอใจหรือไม่พอใจ วิธีปัจจริองบังคับบัญชา เงินเดือน บรรยายกาศขององค์การ นโยบายการบริหาร ล้วนเป็นเจตคติทั้งสิ้น คนทำงานจะประเมินค่างานที่ทำอยู่ตลอดเวลา จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในการปฏิบัติงาน บางส่วนพบว่า คนทำงานส่วนใหญ่ไม่พอใจที่ทำงานหนัก กล่าวคือ มีเจตคติไปในทางลบ ไม่ไว้ใจฝ่ายบริหาร มีความรู้สึกผูกพันกับองค์การน้อย และมักคาดหวังสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากผลตอบแทนด้านเศรษฐกิจ บางคนต้องการงานที่ดีเด่น ผลงานดี บางคนชอบงานยากๆ ที่ท้าทายความสามารถ บางคนต้องการรู้ข้อมูลประกอบการทำงานให้มากที่สุด และเป็นความจริง ประการหนึ่งที่ว่า บางส่วนหรืออาจทั้งหมดของความต้องการเหล่านี้ไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอจากองค์การ ซึ่งนำไปสู่ความไม่พอใจและความเห็นห่างจากงานในที่สุด (ปราสาด ดุลยินดา. 2528 : 503)

องค์ประกอบของเจตคติในการปฏิบัติงาน

ได้มีผู้รู้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติในการปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังด่อไปนี้

วินิจ เกตุข้า (2535 : 11) กล่าวว่า เจตคติในการปฏิบัติงานมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ที่ก่อให้เกิดเจตคติ อาจจะเป็นความชอบ – ไม่ชอบ – รัก – เกลียด หรือมีความสุข – ความเห็นอกเห็นใจ
2. องค์ประกอบทางด้านความคิด เป็นความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่างๆ เช่น อาจจะมีความว่า “ถูกเหลือใหม่ เหี้ยวกูให้กลับเข้ามาอีก” การตอบคำถามนี้เป็นการตัดสินใจว่า บุคคลมีเจตคติต่อสิ่งเหล่านั้นอย่างไร
3. องค์ประกอบด้านการกระทำ เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น “ถ้าท่านชอบครูใหญ่ ท่านก็จะพูดกับครูใหญ่” การกระทำจึงเป็นเครื่องบ่งบอกเจตคติของบุคคล

hexx โรจนแสง (2541 : 602 – 603) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิด คือ ส่วนที่เป็นความรู้ ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคนและเหตุการณ์ เป็นสภาพทางอารมณ์ที่เป็นความรู้สึกเชิงปริมาณของบุคคลที่เกิดขึ้น ขณะที่ถูกเร้าด้วยสิ่งเร้า คือความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก กลัว ไม่พอใจ เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ แนวโน้มของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในวิธีทางเข้าหรืออยู่หนี ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นมีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งเร้าในลักษณะใด

สิทธิกาล ศรีวะระนย์ (2541 : 94) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องมีองค์ประกอบเป็นขั้นตอนดังนี้คือ

1. ความเข้าใจ คือ ส่วนที่เป็นความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ความรู้สึก คือ ส่วนของอารมณ์ความรู้สึก
3. พฤติกรรม คือ ส่วนของความตั้งใจที่จะประพฤติต่อคนใดคนหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากองค์ประกอบของเจตคติในการปฏิบัติงานข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติในการปฏิบัติงานมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้สึก เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ที่เกิดจากสิ่งเร้า ด้านความคิด เป็นความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และด้านพฤติกรรม เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบ

การวัดเจตคติในการปฏิบัติงาน

วิธีการวัดเจตคตินี้ทำได้ง่ายและนิยมทำกันมาก ดังที่ วนิช เกตุขา (2535 : 12) กล่าวไว้ คือการใช้แบบสอบถามไปสำรวจ ซึ่งเป็นที่ยอมรับมาก ทั้งนี้ เพราะว่า ประการแรก สามารถตรวจสอบเจตคติของบุคคลต่อหน่วยงานที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ประการที่สอง เป็นพื้นฐานที่จะนำไปปรับเปลี่ยนเจตคติที่จะวัดอีกในอนาคตค่าว่าเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และประการที่สาม เป็นข้อมูลที่สำคัญที่จะพิจารณาว่า องค์กรหรือหน่วยงานควรจะให้ความสนใจแก้ไขปัญหาต่างๆ หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรหรือหน่วยงานจะต้องระหบันกว่า ในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ถ้าเจตคติที่คือของผู้ปฏิบัติงานลดลงจะต้องมีสาเหตุสำคัญ หรืออาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของผู้นำ การไม่เพิ่มค่าแรงสำหรับผู้ปฏิบัติงานตีเด่น หรือการประเมินผลการทำงานของผู้ปฏิบัติงานอย่างไม่ดี สาเหตุเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ อาจจะทำให้เจตคติที่คืออยู่แล้วคล่องหรือกลายเป็นเจตคติทางลบได้ ในทางตรงข้าม ถ้าเจตคติของผู้ปฏิบัติงานได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยการเพิ่มเงินโบนัสให้หรือฝ่ายบริหารแจ้งว่าจะเพิ่มเงินโบนัสให้แน่ ก็อาจจะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้

เจตคติเป็นคุณลักษณะภายในของบุคคล ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่จะเห็น หรือสังเกตได้จากพฤติกรรมการแสดงออก หรืออาจทราบได้โดยการใช้แบบสำรวจหรือแบบสอบถาม ดังนี้ การที่ผู้บริหารให้ความสนใจต่อเจตคติและทางานปรับปรุงแก้ไขก็จะทำให้คุณภาพของการทำงานดีขึ้น เพราะการที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกอย่างไรต่อองค์กรหรือหน่วยงานนั้น จะมีอิทธิพลต่อผลผลิตหรือผลงานของหน่วยงานอย่างมาก

ประโยชน์ของเจตคติในการปฏิบัติงาน

เจตคติ เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อจะได้รับความรู้สึกของคนส่วนคือจะได้ส่งเสริม ส่วนเสียจะได้แก้ไขไว้ก่อนทันท่วงที ประโยชน์ของเจตคติจึงมีมาก ดังที่มีผู้รู้ได้กล่าวไว้ดังนี้

ร่วรรัณ อังคณรักษ์พันธุ์ (2533 : 12) กล่าวว่า เจตคติในการปฏิบัติงานมีประโยชน์ 4 ประการ คือ

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวเรา
 2. ช่วยให้นุกคลหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา
 3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปช้อน ซึ่งการมีปฏิกริยาตอบโต้หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่น่าความพอใจหรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
 4. ช่วยให้นุกคลแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งนำความพอใจ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 54 – 55) ได้กล่าวถึงป่าวนะบอน
ของเจตคติในการปฏิบัติงานว่ามีดังนี้คือ

- เป็นคำอธิบาย ความรู้สึก และพฤติกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
 - เจตคติใช้พิจารณาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ จะช่วยส่งเสริมหรือยับยั้งสิ่งที่เขาแสดงออกได้
 - เจตคติสามารถมองสังคมได้ เพราะเจตคติเป็นสิ่งคงเส้นคงวา พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกจากเจตคติ จึงสามารถนำมาอธิบายความคงเส้นคงวาของสังคมได้ด้วย
 - เจตคติมีความดึงดูดในตัวมันเอง เจตคติของคนที่มีต่อเป้าหมายของบุคคล ตัวเราเองจะหันให้เห็นโลกทัศน์ของคนๆ นั้น มีคุณค่าในการศึกษา จุดมุ่งหมายของชีวิตเรา
 - จากที่รู้ว่าเจตคติเกิดจากพัฒนารูปแบบและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการให้การศึกษาเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดึงดูดตามสังคม จึงต้องศึกษาสัญชาติญาณและปรับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีอิทธิพลต่อเจตคติของคนตามที่ต้องการ
 - ในสาขาสังคมวิทยา นักสังคมวิทยาหลายคนให้ความเห็นว่า เจตคติ เป็นศูนย์กลางความคิดและเป็นฐานพื้นฐานของพฤติกรรมสังคม การที่จะปรับระบบกลไกของสังคม จึงควรเปลี่ยนแปลงเจตคติของแต่ละบุคคล

ดังนั้นการรู้จักคิดของคน จึงใช่เพื่อทำนายพฤติกรรมที่เขาจะแสดงของ
เป็นการไว้ก่อนเพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขให้ได้ คนในสังคมที่มีจิตคิดที่ดีงานตามสังคม
ต้องการ ในวงการศึกษาซึ่งมีความจำเป็นอย่างมาก ผู้บริหาร โรงพยาบาล โรงเรียนควรศึกษาเจตคิดของครู
ในการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการบริหารจัดการ เพื่อให้ครูมีเจตคิดดีขึ้น
ทำให้การปฏิบัติงานในโรงพยาบาลมีความก้าวหน้า

เจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานไว้ ดัง

วรสัน พชสาร (2541 : 19 – 20) กล่าวว่า บุคคลที่มีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน จะแสดงพฤติกรรมดังนี้

1. การรับหรือการให้ความสนใจ เมื่อบุคคลได้ประทับบนสิ่งเร้าอย่างใด ก็ตาม จะเป็นพันธกรณ์ผูกพันให้บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้า อาจจะเป็นไปในรูปของการเรื่อฟัง หรืออาจเกิดความสมัครใจ หรือความเห็นใจที่จะทำ
2. การตอบสนอง เมื่อบุคคลได้รับหรือให้ความสนใจในสิ่งเร้าใดๆ ก็ตาม จะเป็นพันธกรณ์ผูกพันให้บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้า อาจจะเป็นไปในรูปของการเรื่อฟัง หรืออาจเกิดความสมัครใจ หรือความเห็นใจที่จะทำ
3. การเห็นคุณค่า หลังจากที่บุคคลได้ให้การตอบสนองต่อสิ่งเร้าแล้ว บุคคลจะเกิดความเชื่อในสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะพัฒนาเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งเร้านั้นๆ ในขั้นแรกจะมีการขอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ต่อมาเกิดความรู้สึกชอบและขั้นสุดท้ายจะเกิด การยอมรับ

อำนวย คงมีสุข (2544 : 14 – 15) กล่าวถึงบุคคลที่มีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน จะแสดงออกดังนี้ดัง

1. มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา
2. มีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุความสำเร็จไปด้วยดีและ มีประสิทธิภาพ
3. มีความประسنกเป็นบวก มีความรู้สึกที่ดี เป็นคนที่แจ่มใส จิตใจดี ตลอดเวลา

สรุปได้ว่า การที่บุคคลมีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน จะสนับรใจหรือเต็มใจที่จะปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ เพื่อความสำเร็จขององค์กร บุคคลที่มีเจตคติที่ดีจะแสดงพฤติกรรมดังนี้ ได้แก่ มีความกระตือรือร้น เรื่อฟัง สนับรใจหรือเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน เป็นคนที่แจ่มใสตลอดเวลาและมีความสนใจในงาน

3. ด้านความสามัคคี

การดำเนินกิจการต่างๆ ภายในองค์การ เพียงแต่ผู้บริหารคนเดียวไม่สามารถจะ บริหารงานให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นได้ จึงต้องอาศัยบุคลากรทุกฝ่าย ได้ร่วมแรงร่วมใจกัน

ปฎิบัติงาน มีความสามัคคีกับกลุ่มเกลือขวักัน ก็จะทำให้งานสำเร็จด้วยดีได้

ความหมายของความสามัคคี

ได้แก่ผู้กล่าวถึงความหมายของความสามัคคีไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับเฉลินพระเกียรติ (2530 : 532) ได้ให้ความหมายของความสามัคคีว่า หมายถึง ความพร้อมเพรียงกัน ความปrongองคงกัน

ชรศักดิ์ จอมแห (2535 : 29) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง เป็นการรวมกำลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อทำงานอย่างโดยย่างหนึ่ง ให้สำเร็จสมประสงค์ตามความต้องการของกลุ่มหรือสังคม และกำลังที่รวมกันนั้นเป็นทั้งกำลังกายกำลังความคิดเห็น กำลังความรู้ กำลังทรัพย์ กำลังความสามารถ ร่วมปฏิบัติงานด้วยความกลุ่มเกลือ โดยไม่มีการทะเลาะคิดทำลาย หรือแก่งแย่งชิงดีกัน

ปันดดา ยิ่มสกุล (2535 : 31) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง การร่วมมือร่วมแรงร่วมใจในการทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จตามจุดประสงค์ของกลุ่ม

อาภา โลจายะ (2535 : 29) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง การที่บุคคลสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้ความร่วมมือ และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันปฎิบัติหน้าที่ หรือการทำงานโดยพร้อมเพรียงกัน ถือประโภชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

บุญสม โพธิเงิน (2537 : 25) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกถึงการรวมแรงร่วมใจ ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รวมมือกันปฏิบัติงานให้สำเร็จด้วยดี เพื่อประโภชน์ส่วนรวม

นิยดา สุวิชาวนพันธ์ (2541 : 36) กล่าวว่า ความสามัคคีเป็นการรวมกำลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อทำงานอย่างโดยย่างหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม และกำลังที่รวมกันนั้นเป็นทั้งกำลังกาย กำลังความคิดเห็น กำลังความรู้ โดยใช้กำลังความสามารถเหล่านี้ร่วมกับปฏิบัติงานด้วยความกลุ่มเกลือ ไม่ทะเลาะวิวาท เห็นแก่ประโภชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ตามความหมายดังกล่าว ความสามัคคีเป็นการรวมกันเพื่อสร้างประโภชน์สุข ไม่ใช่รวมกันเพื่อทำลาย หรือสร้างความเดือนร้อนให้ผู้อื่น

สรุปได้ว่า ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกถึงความพร้อมเพรียง ร่วมมือร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักใคร่กัน มีความคิดเห็นร่วมกัน ทำงานร่วมกัน มีความสุขความทุกข์ร่วมกัน

ความสำคัญของความสามัคคี

ความสามัคคีก่อให้เกิดพลัง อันเกิดจากความร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงาน ความสามัคคีที่ย่อมทำให้ชีวิตในสังคมแน่นแฟ้น และมีกำลังเข้มแข็ง ความสามัคคีกันของ บุคคล ย่อมจะนำความสำเร็จมาสู่กิจกรรมต่างๆ ที่ประกอบร่วมกันทั้งระดับกลุ่มย่อยจนถึง ระดับชาติ (ปั้นคดา ยืนสกุล. 2538 : 37)

ประเภทของความสามัคคี

ประยุทธ สุวรรณโภค (2532 : 35 – 36) กล่าวว่า ความสามัคคีมี 2

ประเภทคือ

1. ความสามัคคีทางกาย ได้แก่ การทำงานร่วมกัน อยู่ร่วมกันมีความพร้อมเพรียงกลมเกลียว
2. ความสามัคคีทางใจ ได้แก่ การมีจิตใจต่อกันหวังดีต่อกันมีความคิดเห็นร่วมกัน

องค์ประกอบของความสามัคคี

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามัคคีไว้ว่าดังนี้

อาภา ณัดช่าง (2521 : 50) กล่าวว่า ความสามัคคีจะเกิดขึ้นได้ต้องมี องค์ประกอบดังนี้

1. สมาชิกแต่ละคนจะต้องครับ重任ในงาน และคุณะบุคคลที่ทำงานร่วมกัน
2. บรรยายกาศทำงานควรเป็นประชาธิปไตย คือ สามารถคิดและปฏิบัติงานร่วมกัน โดยปราศจากความเกรงกลัวและอคติส่วนตัว
3. สมาชิกแต่ละคนจะต้องครับ重任ในงาน และคุณะบุคคลที่ทำงานร่วมกัน
4. สมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความรู้สึกมั่นใจว่าตนจะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากกลุ่มหรือหัวหน้า
5. สมาชิกต้องได้รับความเป็นธรรมในการทำงาน และการตอบแทนในผลงาน
6. จะต้องมีการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ด้วยสติปัญญา

วีโอลักษณ์ เล็กศิริรัตน์ (2527 : 256) กล่าวถึงความสามัคคีว่า มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น
2. ร่วมแรงร่วมใจกันในการปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวม
3. เคารพในเหตุผลของคนส่วนใหญ่
4. ไม่เบ่งแยกเป็น派阀 เข้าพวกเรา
5. รักหมู่คณะ มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลหมู่คณะด้วยความเต็มใจ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามัคคี ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงาน เคารพในเหตุผล มีความเป็นประชาธิปไตย มีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข

พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามัคคี

มีผู้กล่าวถึงพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงความสามัคคี ไว้ดังนี้

อาภา ณัดช่าง (2521 : 1 – 3) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามัคคี ได้แก่

1. สมาชิกทุกคนพร้อมใจกันปฏิบัติงาน
2. เมื่อมีความผิดพลาดกพร่องเกิดขึ้น สมาชิกร่วมกันรับผิดชอบโดยไม่ โญนความผิดให้แก่กันและกัน
3. เมื่องานสำเร็จสมาชิกต่างยินดี ถือเป็นความสำเร็จร่วมกันของกลุ่มและ ต่างยกย่องให้เกียรติกัน โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมกุ่มอย่างมาก
4. เมื่อกลุ่มต้องการความช่วยเหลือสมาชิกพร้อมที่จะเสียสละ
5. ร่วมมือกันในการสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น

จุฬาภิพย์ ธีราภา (2529 : 36) กล่าวถึงพฤติกรรมความสามัคคีว่าต้อง แสดงออกดังนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. ปรับตนเองให้เข้ากับผู้อื่น ได้
2. รับผิดชอบต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
3. เข้ามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจการของส่วนรวม
4. เป็นผู้ประสานความสามัคคีในกลุ่ม
5. ไม่เบ่งแยก派阀 เข้าพวกเรา
6. รักหมู่คณะมีใจห่วงคือ และช่วยเหลือเกื้อกูลในทางไม่ผิดศีลธรรม
7. มองคนอื่นในแง่ดีเสมอ

สุรีรัตน์ พันธุ์ดี (2529 : 51) กล่าวว่า ความสามัคคีจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมดังนี้

1. รู้จักทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของหมู่คณะ
2. มีความรักใคร่ป่องคง ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท
3. มีความเห็นอกเห็นใจกันและให้ความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้
4. รู้จักแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ให้สามาชิกทำตามความสามารถ

ธิดารัตน์ ศรีสวัสดิ์ (2532 : 44) กล่าวว่า พฤติกรรมการแสดงออกของความสามัคคีมีลักษณะดังนี้คือ

1. มีความรักใคร่กลมเกลียว และเห็นอกเห็นใจและป่องคงกัน
2. ไม่ขยุงให้เกิดการแตกแยก ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท และไม่แก่งแย่งชิงคิบกัน
3. ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามัคคี หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกต่อหมู่คณะ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างโดยย่างหนึ่งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออก มีลักษณะที่แสดงถึงความรักใคร่กลมเกลียว เห็นอกเห็นใจไม่ก่อการทะเลาะวิวาท แก่งแย่งชิงคิบกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเคารพในเหตุผลของส่วนใหญ่ มีความสามารถในการปรับตunเองเข้ากับผู้อื่นได้ ร่วมกันรับผิดชอบงานที่ทำ และร่วมมือกันทำงานเพื่อประโยชน์ของหมู่คณะ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศไทย

สุรัตน์ ดวงชาنم (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อมูลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีข้อมูลอยู่ในระดับดี (สูง) ยกเว้น ด้านสภาพการปฏิบัติงาน ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทน และด้านสวัสดิการ มีข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง

ปรีชา พันธุ์จำเริญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องข้อมูลและกำลังใจของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมข้อมูลและกำลังใจของบุคลากรทางการศึกษา อำเภอ

แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย อญ្យในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของขวัญ และกำลังใจ พบว่า มีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับสูง คือ ด้านความรับผิดชอบจากการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติ ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ ขาดแคลนบุคลากรเป็นจำนวนมาก รวมทั้งในด้านอาคารเรียน อาคารประกอบ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์

วสันต์ ขมสวัสดิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องขวัญในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูโรงเรียนที่กันดาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย โดยได้ศึกษา ขวัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนกันดาร ใน 6 ด้าน คือ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ในหน่วยงานความรู้สึกรับผิดชอบ ความรู้สึกประสบผลสำเร็จ ความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน ความรู้สึกพอใจในงานที่ปฏิบัติและความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ข้าราชการ ครูโรงเรียนที่กันดารสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงรายมีขวัญในการปฏิบัติงาน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง

เจตจ. วีระนาคินทร์ (2540 : 86-88) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ขวัญกำลังใจของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด กาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้าน ความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านโอกาสก้าวหน้า และด้านสถานภาพทางสังคม ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสภาพการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และด้านรายได้และ สวัสดิการ ตามลำดับ

อําไฟ วัยวัฒน์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาด้านค้นคว้าเรื่องขวัญของครูโรงเรียน อนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผล การศึกษาด้านค้นคว้า พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนมีระดับขวัญโดยภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ด้านเงินเดือน ด้านความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงาน ด้านการปกคล้องบังคับบัญชา ด้านความเชื่อมั่นและการยอมรับบังคับผู้บริหาร ด้าน การมีโอกาสได้รับความท้าทายในการปฏิบัติงานและด้านการมีสภาพแวดล้อมในการ ปฏิบัติงานที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับองค์ประกอบด้านผลประโยชน์ เกือกุล และด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงานมีระดับขวัญไม่แตกต่างกัน

สุเพียร แท่งทอง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาขั้นัญของที่ปฏิบัติหน้าที่สอนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญในจังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ขั้นัญของครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญในจังหวัดสุรินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน คือ ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านการยอมรับนักถือ และด้านผลประโภชนาคตอบแทน

ธีระนัน พิรุณสุนทร (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับขั้นัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีระดับขั้นัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับสูง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกที่มีส่วนร่วมต่อหน่วยงาน ด้านสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการยอมรับนักถือ และด้านนโยบายและการบริหารงาน ขั้นัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน และสวัสดิการต่าง ๆ ด้านโอกาสและความท้าทายในหน้าที่การทำงาน และด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน

พงษ์พิช รุ่งเนื้า (2545 : บทคัดย่อ) การศึกษากระบวนการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา และขั้นัญกำลังใจของข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า

1. กระบวนการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหาร โรงเรียนมีกระบวนการบริหาร ด้านการวางแผน มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการดำเนินงานตามแผน ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ และ ด้านการประเมินผล ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบ กระบวนการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบ กระบวนการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ขั้นัญกำลังใจของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

5. เปรียบเทียบ ขวัญกำลังใจของข้าราชการครูตามความคิดเห็นของ ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบ ขวัญกำลังใจของข้าราชการครูตามความคิดเห็นของข้าราชการ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษากับ ขวัญกำลังใจของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด นครราชสีมาตามความคิดเห็นของข้าราชการครู โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทาง บวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ชาลิต โพธิ์เงิน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข่าวลุ้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ครูที่ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับขวัญโดยรวมของข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานด้าน การเงินและบัญชีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ อยู่ ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบระดับขวัญในการปฏิบัติงานพบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีระดับขวัญในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

สนิก แนวกลาง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข่าวลุ้นในการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูอาจารย์โดยรวมเห็นว่า ขวัญในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 โดยรวมมีขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายค้าน พนว่า มีขวัญในระดับมาก 8 ค้าน และอยู่ในระดับ ปานกลาง 2 ค้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ 3 อันดับแรก ได้แก่ ค้านภารกิจในหน้าที่ รับผิดชอบ ค้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และค้านการมีส่วนร่วมในการบริหาร ส่วนค้านที่มีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำที่สุด คือ ค้านการมีส่วนร่วมในการบริหาร ส่วนค้าน ที่มีขวัญการปฏิบัติงานต่ำที่สุด คือ ค้านผลประโยชน์ตอบแทน

2. การเปรียบเทียบขวัญในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อ พิจารณาเป็นรายค้าน พนว่า มีค้านสภาพในการปฏิบัติงาน เพียงค้านเดียวที่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่ต่างกัน ครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

หรือเงินเดือน ต่ำกว่า 9,040 บาท โดยภาพรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านผลประโยชน์ตอบแทน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร และด้านการมีส่วนร่วมในการบริหาร หากกว่าครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไปหรือเงินเดือนมากกว่า 9,040 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ไม่ต่างกัน และครูอาจารย์ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน และด้านความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูอาจารย์ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีขวัญมากกว่าในโรงเรียนขนาดกลาง

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เคนเปอร์ (Kemper. 1975 : 5730-A) แห่งมหาวิทยาลัยเซาท์เทอร์น แคลิฟอร์เนีย ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ขวัญในการทำงานของครูใหญ่ โรงเรียนชาวอเมริกา เชื้อสายแมกซิโก ผลการวิจัยพบว่า มือญี่ 3 กรณีที่ครูพึงพอใจในการศึกษาครั้งนี้ คือ ความสำเร็จ การยอมรับนับถือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวของครูกับผู้ปกครองส่วนปัจจัยที่นำไปสู่ความไม่พึงพอใจงาน มี 3 ประการ คือ นโยบายของห้องคุ้น และการบริหารการยอมรับนับถือ และสภาพการทำงานการยอมรับนับถือและความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ปกครองนั้น พนว่า มีความพึงพอใจกับไม่พึงพอใจ กล้ากึ่งกัน

เพอร์รี่ (Perry. 1977 : 4038-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูใหญ่กับขวัญในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนมะยม ศึกษาในรัฐมิสซิสซิปปี ผลการวิจัยพบว่า ภาระการสอนเป็นผู้นำทางอาชีพของครูใหญ่มีส่วน สัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญของครูอย่างมีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณาแต่ละด้านแล้ว ความเข้าใจกันได้ของครูกับครูใหญ่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาระการสอนเป็นผู้นำของครูใหญ่ แต่ จำนวนชั่วโมงสอนมีความสัมพันธ์ในทางลบ และเงินเดือนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับภาระการสอนเป็นผู้นำทางอาชีพของครูใหญ่

คุ๊ก (Cook. 1980 : 2839-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องขวัญของครู โรงเรียนรัฐบาล ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีขวัญสูงกว่า ครูเพศหญิงมีขวัญสูงสุดกว่าครูเพศชาย ครูที่ไม่ใช่คุณพิวารมีขวัญสูงกว่าครูพิวาร ขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับขวัญของครู ไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างขวัญกับสถานภาพการสมรส ประสบการณ์ในการสอน จำนวนปีที่สอน และระดับการศึกษาของครู

สวาริงจิม (Swaringim. 1968 : 1785-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบขวัญของครู โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลกับครูประถมศึกษาเอกชนในเมืองเซลต์หลุย รัฐมิสซูรี

สหรัฐอเมริกา โดยการสุ่มตัวอย่างจากครู โรงเรียนรัฐบาล และครูโรงเรียนเอกชนมาเท่า ๆ กัน ผลการวิจัยพบว่า ขวัญของครูทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ 6 ประการ คือ ความพึงพอใจของครู ความสามัคคีระหว่างครู สถานะของครู ความช่วยเหลือทางการศึกษาจากชุมชน การอำนวยความสะดวกการให้บริการแก่นักเรียนและความกอดดันจากชุมชน และมีอัตรา 4 ด้าน ที่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ ความสามัคคี กับผู้บริหารเงินเดือนครู ชั่วโมงการสอนของครู และเนื้อหาของหลักสูตร

เจมส์ (James. 1983 : 185-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของครูให้กับขวัญของครูในรัฐอุตถ์เชิงนา สหรัฐอเมริกา พบว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศข้างต้น แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ทำ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เงินเดือน นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และการปักครองบังคับบัญชา เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ ในโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล ทั้งในระดับสูงและต่ำ มาตรฐานการวิจัยไว้ว่าระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู ในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 อัตราในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY